

Son Çocukluk Döneminde Çocuğu Olan Babaların Güncel Babalık Rollerine İlişkin Algıları

The Perceptions of Fathers with Children in Late Childhood Regarding Current Fatherhood Roles

Ufuk Koçyiğit¹

Esat Şanlı²

Koçyiğit, U., & Şanlı, E. (2025). Son çocukluk döneminde çocuğu olan babaların güncel babalık rollerine ilişkin algıları. *Disiplinlerarası Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 9(21), 382-399, DOI: 10.57135/jier.1703131

Öz

Bu araştırma, son çocukluk döneminde (6-12 yaş) çocuğu olan babaların babalık algılarını, deneyimlerini ve değişen babalık rollerini incelemeyi amaçlamaktadır. Babalık, bireyin yaşamında önemli bir yer tutan ve kültürel, sosyal ve ekonomik dinamiklerden etkilenen bir olgudur. Toplumsal değişimler ve bireysel deneyimler, babalık algısında ve ebeveynlik pratiklerinde dönüşümlere yol açmaktadır. Bu bağlamda, araştırmada babalarla nitel yöntem kullanılarak görüşmeler gerçekleştirilmiştir. Veri toplama sürecinde, yarı yapılandırılmış 21 sorudan oluşan bir görüşme formu kullanılmış ve elde edilen veriler olgubilim (fenomenoloji) deseni çerçevesinde tematik analiz yöntemiyle incelenmiştir. Analiz sonucunda, babaların babalık algılarını, ebeveynlik tarzlarını ve toplumsal babalık normlarıyla uyumlarını ele alan 12 tema belirlenmiş, bu temalar frekans dağılımları ile desteklenerek sunulmuştur. Araştırma bulguları, babaların kendi babalarıyla olan ilişkileri, diğer babalarla etkileşimleri ve helikopter ebeveynlik kavramına yaklaşımları gibi konulara ışık tutmaktadır. Sonuç bölümünde, elde edilen veriler babalık rolleri arasındaki farklılıklar ve tutarsızlıklar bağlamında değerlendirilmiş, günümüz babalık anlayışına ilişkin çıkarımlar yapılmıştır. Araştırma, babalığın dinamik bir kavram olduğunu ve bireysel ile toplumsal düzeyde değişime açık olduğunu ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Babalık, babalık algısı, babalık davranışları, babalık deneyimleri

Abstract

This study aims to examine the perceptions, experiences, and evolving roles of fathers with children in late childhood (ages 6-12). Fatherhood is a significant aspect of an individual's life, influenced by cultural, social, and economic dynamics. Societal changes and personal experiences contribute to shifts in fatherhood perceptions and parenting practices. In this context, interviews were conducted with fathers using qualitative research methods. Data were collected through a semi-structured interview form consisting of 21 questions and analyzed using thematic analysis within the framework of phenomenological research design. As a result of the analysis, 12 themes were identified, addressing fathers' perceptions of fatherhood, parenting styles, and their alignment with societal norms of fatherhood. These themes were supported with frequency distributions. The findings shed light on various aspects, such as fathers' relationships with their own fathers, interactions with other fathers, and their perspectives on helicopter parenting. In the conclusion section, the findings were evaluated in terms of inconsistencies and variations in fatherhood roles, and insights into contemporary fatherhood were discussed. The study highlights that fatherhood is a dynamic concept subject to individual and societal transformations.

Keywords: Fatherhood, perception of fatherhood, fatherly behaviors, fatherhood experience

¹Yüksek Lisans Öğrencisi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık A.B.D., Samsun, Türkiye, kocyiigit.ufuk.55@gmail.com, orcid.org /0009-0008-2724-0334

²Doç. Dr Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık A.B.D., Samsun, Türkiye, esat.sanli@omu.edu.tr, orcid.org /0000-0001-8227-8097

GİRİŞ

Toplum, çeşitli yapıların bir araya gelmesiyle oluşan dinamik bir sistemdir ve bu sistemin en önemli birimlerinden biri de ailedir. Aile, toplumsal yapının oluşumunda temel bir rol oynayan, belirli fonksiyonlara sahip ve hem üst hem de alt kurumlara biçimlenen, aynı zamanda bu yapılar üzerinde etkiye sebep olan bir kurum olarak tanımlanmaktadır (Karataş, 2001). Aile, bireyin gelişiminde önemli bir yere sahip olup, özellikle çocuk için yaşamsal bir ortam sunar. Genel anlamda anne, baba ve çocuklardan oluşan bu yapı, bireyin barınma, beslenme, eğitim ve toplumsal etkileşim gibi temel ihtiyaçlarını karşılamaktadır.

Aile içindeki ebeveynler, çocuklarının gelişimi açısından önemli sorumluluklar üstlenmektedir. Anne, özellikle doğumdan okul çağına kadar olan dönemde çocuğun beslenmesi, temel öğrenimleri, sevgi ve şefkat görmesi gibi konularda ön plandadır. Baba ise koruyucu bir birey görülmektedir. Türk Dil Kurumuna göre baba kelimesi, "koruyucu, babalık duyguları ile dolu kimse" anlamına da gelmektedir (TDK, 2024).

Ebeveyn-çocuk ilişkisi; çocuğun psikolojik, sosyal ve bilişsel gelişiminde belirleyici bir etkiye sahiptir. Aile tutumunun çocuğun liderlik becerilerine olumlu katkı sağladığını ortaya koyan araştırmalar bulunmaktadır (Saçan, 2023). Benzer şekilde, ebeveynin çocuğunun medya kullanımına müdahil olması ile çocuğun problemleri medya kullanımı arasında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir (Arlı, 2022). Dolayısıyla, ebeveynlerin çocuk gelişimi konusundaki bilgi düzeyi, çocukların sağlıklı bireyler olarak yetişmelerinde kritik bir rol oynamaktadır (Işık ve İşlek, 2017).

Toplumsal değişimler aile yapısını da etkilemiştir. Bu bağlamda çekirdek aile ve geniş aile kavramları öne çıkmaktadır. Çekirdek aile, anne, baba ve çocuktan oluşurken, geniş aile birden fazla nesli içeren daha büyük bir yapıya sahiptir (Gürsoy ve Coşkun, 2006). Geniş ailede birden fazla baba-çocuk ilişkisi ve dede-torun ilişkisi bulunurken, çekirdek ailede bireysel ilişkiler daha ön plandadır.

Babalar, sağlıklı bir aile yapısının oluşmasında, çocukların gelişiminde ve toplumsal yapının şekillenmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Babaların çocuk gelişimine katılımı ile çocukların öz düzenleme becerilerinde artış görüldüğü belirtilmektedir (Cingöz, 2024). Ayrıca, baba katılımının, çocukların sosyal yetkinlik düzeyi ve davranış sorunları üzerinde belirleyici olduğu gösterilmiştir (Semiz, 2022). Ergenlik döneminde ise babalık algısının, zorbalık eğilimleri üzerinde etkiye sebep olduğu ve babalık rol algısının yükselmesiyle ergenlerin zorbalıkta bulunma veya mağdur olma ihtimallerinin azaldığı saptanmıştır (Kafalı, 2021).

Psikolojide algı kavramı, "bir şeye dikkati yönelterek o şeyin bilincine varma, idrak" olarak tanımlanmaktadır (TDK, 2024). Bu bağlamda, babalık algısı, bireyin babalık rolü ve sorumluluklarına dair bilinçli farkındalığını ifade etmektedir. Geçmişte babaların daha otoriter olduğu ve çocuk bakımına daha az vakit ayırdığı görülse de günümüzde babaların çocuklarıyla daha fazla vakit geçirdiği belirtilmektedir (Kakaliçoğlu, 2019). Nesiller arasındaki farklılıklar da bu algının değişiminde etkiye sebep olmaktadır. Örneğin, 40 yaş altı babalar, kendilerinden önceki nesillere kıyasla daha paylaşımcı bir babalık anlayışına sahiptir (Sümer, 2017). Benzer şekilde, babalık algısının sosyoekonomik düzey, çocuk sayısı ve baba olma yaşı gibi faktörlerden etkilendiği belirtilmektedir (Şahin, 2023).

Toplumsal süreçlerin yanı sıra medya da babalık algısının şekillenmesinde etkiye yol açmaktadır. On bir reklam filmi ve izleyici yorumlarını analiz eden bir çalışmada, reklamlarda babaların aileye düşkün, bakımlı ve ev içi işlerde ortaklık içinde olan "yeni baba" biçimiyle temsil edildiği belirlenmiştir (Türk, 2022). Bu durum, babalık algısının toplumsal değişimlere paralel olarak değiştiğini göstermektedir.

Babalık, yalnızca aile içinde değil, toplum genelinde de önemli bir role sahiptir. Yapılan araştırmalar; babalık algısının ve rollerinin çocuk gelişimi, aile içi ilişkiler ve toplumsal yapı üzerinde belirleyici bir etkiye sebep olduğunu ortaya koymaktadır. Babaların çocuklarıyla daha fazla zaman geçirmesi, onların gelişim sürecine olumlu katkıda bulunmakta ve sağlıklı bireyler

yetişmesine olanak tanımaktadır (Uğur, 2020). Annelerin bakış açısına göre, babalık rolü en çok "koruyan ve sahiplenen" olarak tanımlanırken, "anne rolünü tamamlayan" ve "ilgi ve sevgi gösteren" baba modeli öne çıkmaktadır (Özdeniz, 2020).

Sonuç olarak, babalık algısı ve rolleri zaman içinde değişmekte ve farklı toplumsal, ekonomik ve kültürel faktörlerden etkilenmektedir. Günümüzde babaların çocuk gelişimine daha fazla katkı sağlamaları beklenmektedir. Bu dönüşüm hem aile yapısının güçlenmesine hem de bireylerin psikososyal gelişimine katkı sunabilmektedir.

Son yıllarda babalık rolü, toplumsal dinamikler ve bireysel deneyimlerin etkisiyle önemli değişimler geçirmiştir. Geleneksel baba modelinden daha aktif ve katılımcı bir babalık anlayışına geçiş yapılmakta, bu durum babaların ebeveynlik tarzlarını, çocuklarıyla olan ilişkilerini ve toplumsal beklentilere uyumlarının etkilenmesine sebep olmaktadır. Bu araştırma, 6-12 yaş aralığında çocuğu olan babaların babalık algılarını, davranışlarını ve değişen babalık durumlarını incelemektedir. Bu doğrultuda, günümüzde babaların babalık algılarını nasıl yorumladıkları, bu algılarla ne derece tutarlı davrandıkları ve babalık rollerini hususunda en çok hangi faktörlerin etkiye sebep olduğu sorgulanmaktadır. Ayrıca, babaların ebeveynlik tarzları, kendi babalarıyla olan ilişkilerinin kendi babalık deneyimleri üzerinde sebep olduğu etki ve diğer babalarla iletişimin babalık deneyimlerini nasıl şekillendirdiği de araştırmanın odak noktaları arasındadır. Bunun yanı sıra, helikopter ebeveynlik kavramına yaklaşımları, toplumda babalıkla ilgili hangi konuların daha fazla konuşulmasını istedikleri ve baba adaylarına iletmek istedikleri mesajlar da çalışmanın önemli bileşenleri arasında yer almaktadır. Böylece, günümüz babalarının deneyimleri derinlemesine incelenerek, babalık olgusunun değişen yapısına dair çerçeve sunulması istenmektedir.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırma, son çocukluk döneminde [6-12 yaş] çocuğu olan babaların güncel babalık algılarını, deneyimlerini ve değişen babalık rollerini incelemektedir.

YÖNTEM

Bu bölüm çalışma grubu, araştırmanın modeli, uygulanan veri toplama aracı, verilerin toplanması mevzularıyla ilgili bilgiler içermektedir.

Araştırma Modeli

Bu çalışmada nitel araştırma desenlerinden olgubilim (fenomenoloji) yaklaşımı kullanılmıştır. Olgubilim, bireylerin belli bir olguyu nasıl deneyimlediğini anlamaya odaklanan bir araştırma desendir (Creswell, 2013). Bu çalışmada özellikle Van Manen'in hermeneutik fenomenoloji yaklaşımı temel alınmıştır. Van Manen (1990), yaşantıların anlamını bireylerin anlatıları aracılığıyla yorumlamaya odaklanır.

Bu bağlamda, çalışmada yer alan babaların güncel babalık rolleri hakkındaki yaşantı ve algıları, onların kendi ifadeleriyle ortaya konmuş ve bu deneyimlerin öznel anlamlarına ulaşılmaya çalışılmıştır. Bu nedenle olgubilim deseni, çalışmanın amacıyla örtüşmekte ve yöntembilimsel açıdan anlamlı bir tercih olarak belirlenmiştir.

Çalışma Grubu

Araştırmanın çalışma grubu, son çocukluk döneminde çocuğu olan 8 tane babadır. Araştırma 11 Aralık 2024 - 29 Mart 2025 arasında gerçekleşmiştir. Çalışma grubunda son çocukluk döneminde çocuğu olan babaların seçilmesiyle geçmiş ve yeni dönem babalık algıları hususunda literatürdeki verilerle birlikte ele almak mümkün olabilmektedir ve güncel dönemdeki babaların algılarını yansıtması açısından da bu duruma katkı sağlayabilir. Çalışmada yer alan katılımcıların yaşları 38-45 arasında değişmektedir.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Çalışmada babaların babalık algıları, günümüzdeki babalık yaklaşımları, babalık davranış ve deneyimleri ele alındığından 21 soruluk yarı yapılandırılmış görüşme aracı kullanılmıştır. 21 sorunun 4 tanesi kişisel bilgi, 1 tanesi ek olarak ifade edilmek istenen görüş olup olmadığı şeklindedir. Bahsedilen veri toplama aracı ek kısmında bulunmaktadır. Kalanlar babalık ve ebeveynlik ile ilgilidir. Katılımcının babalıkla ilgili algısı, babalık davranışları, babalık hususunda önceki ve güncel yaklaşımlar konusundaki düşünceleri, ebeveynlik tarzı, helikopter ebeveyn kavramına nasıl yaklaştığı ve babalık deneyimleri bilgileri toplanmıştır.

Katılımcıların cevaplarından elde edilen veriler incelenip katılımcıların yaklaşımları yorumlanmaktadır. Verilerin analizi, Braun ve Clarke'ın (2006) tematik analiz yaklaşımı temel alınarak gerçekleştirilmiştir. Kodlama süreci manuel (el ile) olarak yürütülmüş, nitel veri analiz programı kullanılmamıştır.

Kodlama işlemi, birinci yazar tarafından ve analiz süreci boyunca ikinci yazar danışmanlık sağlamıştır. Görüşme verileri dikkatlice ele alınmış, anlamlı ifadeler kodlanmış ve daha sonra bu kodlar temalar altında yer almıştır. İkinci yazar süreçte danışmanlık ve kontrol mekanizmasıyla tutarlılığın sağlanmasına katkıda bulunmuştur. Verilerin geçerliği ve zenginliği katılımcıların ifadeleri metin içinde alıntılarla desteklenmiş ve yorumlar bağlamdan kopmadan aktarılmıştır. Katılımcıların benzer ifadeleri tekrarlamaya başlaması veri doygunluğuna ulaşıldığını gösteren bir işaret olarak değerlendirilmiştir. Katılımcıların çeşitli yaş gruplarından ve farklı sosyo-kültürel geçmişlerden seçilmesi, elde edilen kodların farklı bakış açılarını yansıttığını sağlamış ve çalışmanın içsel geçerliliğini artırmıştır. Çalışmanın sınırlı katılımcı sayısına rağmen elde edilen verilerin derinliği ve anlam bütünlüğü korunarak geçerlik ve güvenilirlik güvence altına alınmaya çalışılmıştır.

BULGULAR

Bu kısımda araştırmadan elde edilen veriler kullanılarak bulgular ele alınmaktadır. Temelde babalık algıları, babalık deneyimleri ve zaman içerisinde değişen babalık durumlarını içermektedir. Alt problemlere ayrılmış olan sorulara cevaplar aranmaktadır. Görüşmelerden elde edilen ifadelerin bir kısmı örneklendirilmiştir. Toplanan veriler temalara ve kodlara ayrılmıştır. 11 adet tema yer almaktadır. Katılımcıların ifadeleri bahsi geçen tema ve kodlara dahil edilmiş ve tablolaştırılmıştır. Katılımcılar K1-K2-K3-K4-K5-K6-K7-K8 şeklinde ayrılmıştır. Kodlara dahil edilen katılımcı sayısı frekans bölümünde ifade edilmiştir.

Son Çocukluk Döneminde Çocuğu Olan Babaların Babalık Algıları, Davranışları ve Günümüzdeki Babalık Algısı Yorumları

Babalara babalığı nasıl algıladıkları sorulmuştur. Bu kapsamda destek olma, sevgi gösterme, arkadaşlık, sorumluluk alma, serbest bırakma ve yaşama hazırlama şeklinde 6 tane kod belirlenmiştir. Bu kodlara dahil olan katılımcıların frekans tablosu aşağıda verilmiştir:

Tablo 1. Babalık Algısı

Tema	Kodlar	Katılımcılar	Frekans
	Destek olma	K1, K2, K3, K6	4
	Sevgi gösterme	K2, K3, K4, K6, K8	5
	Arkadaşlık	K1, K3, K7, K8	4
Babalık Algısı	Sorumluluk Alma	K1, K2, K6	3
	Serbest bırakma	K1, K2, K3, K4, K5, K7	6
	Yaşama Hazırlama	K1, K2, K6, K7, K8	5

Tablo 1'e bakıldığında katılımcıların babalığı kendi açısından veya günümüzdeki babalık açısından algılama biçimlerine göre incelendiğinde çocukları serbest bırakma(f=6), yaşama hazırlama(f=5) ve sevgi gösterme(f=5) konularında yüksek oran elde edildiği görülmektedir. Katılımcıların çoğu çocuklara destek olmak ve onlara sevgi göstermekle paralel ifadelerde bulunmuştur. K5 ise günümüzdeki babaların sevgiden biraz yoksun ve kendilerini düşünmekten çocuklarına zaman ayıramadıkları yönünde ifade bulunmuştur. Yine de genel ifadeler göz önüne alındığında K5 serbest bırakma koduna dahil edilmiştir. Sevgi gösterme yönündeki algı, katılımcıların genel beyanlarıyla uyumludur. Katılımcılar, babalık duygusundan hoşlanmakta ve babalığı önemli görmektedir.

Aile çok önemli bir kavram ve bence baba bunun temel taşı. Baba ne kadar iyi davranırsa çocuklarına onlara ne kadar iyi arkadaş olabilirse onların duygularına hislerine ne kadar değer verebilirse ileride de o çocuklar kendi çocuklarına bunu yansıtırlar bu yüzden bence hareketlerimize ve daha dikkatli davranmalıyız. (K1). Katılımcının bu ifadeleri öznel babalık algısını genel biçimde ifade etmekle konuyu derinleştirmesi bakımından da katkı sağlamaktadır.

Onların hayatta başarılı olması için çabalarım. Bence baba olmak güzel (K2)

Babalar daha çok ihtiyaçları gören onlara sevgiyi veren hep aranacak ikinci kişi (K3). Katılımcının açık beyanı olmasa da aranan ikinci kişi demesiyle birinci kişinin anneler olduğunu düşündürmektedir. Bu yönüyle temaya farklı bir perspektif katmaktadır.

Günümüzde babalar şu an bildiğim kadarıyla daha da özgürlükçü. Ben öğretmen olduğum için ve babamdan dolayı özgürlükçü bir baba yapıyordum (K4)

Sevgiden biraz yoksunlar. Kendilerini çok düşündükleri için çocuklarını fazla düşünmüyorlar diyeyim (K5). Katılımcı diğer katılımcıların aksine babaları sevgiden yoksun sayarak eleştirmektedir. Bu yönüyle temaya farklı bir bakış açısı sunmaktadır.

Bana kalırsa ne olursa olsun her durumda en önemli unsur sevgi. Sevgiyi hissedebilen çocukların daha sağlıklı yetiştiğini düşünüyorum (K6)

Babaların Çocuklarına Karşı Yaklaşımları ve İletişim Biçimleri

Katılımcılara çocuklarıyla yaşantılarını ifade etmelerine yol açan soru sorularak çocuklarına karşı yaklaşımlarını içeren bilgiler edinilmiştir. Bu kapsamda çocukların fikrini alan, onlara hayır diyebilen, sorumluluk almaya teşvik eden, çocukların isteklerini yerine getirmeye çalışan ve çocuklarıyla olay yaşadıklarında onlara açıklamada bulunarak iletişim kurmayı tercih etmek olarak kodlara ayrılmıştır. Bu kodlara dahil olan katılımcıların frekans tablosu aşağıda verilmiştir:

Tablo 2. Çocuklara Karşı Davranışlar

Tema	Kodlar	Katılımcılar	Frekans
Çocuklara Karşı Davranış	Çocukların Fikrini Almak	K1, K2, K3, K4, K6, K8	6
	Hayır Diyebilmek	K2, K3, K7	3
	Sorumluluk Almaya Teşvik Etmek	K1, K2, K3, K5, K6	5
	Çocukların İsteklerini Yerine Getirmek	K1, K2, K3, K7, K8	5
	Çeşitli Durumlar Yaşandığında Açıklamada Bulunmak	K1, K3, K8, K6	4

Tablo 2 incelendiğinde katılımcıların neredeyse tamamı (f=6) çocuklarını fikrini önemsemek veya sormak yönünde ifadelerde bulunmuşlardır. Çocuklarını isteklerini yerine getirme ve sorumluluk almaya teşvik etmek de çoğunluktadır (f=5). Ayrıca çocuklarla bir konuda farklı düşünüldüğünde, çocuklara hayır denilmek istendiğinde ve benzeri durumlarda çocuklara karşı açıklama yaparak onların bilgilendirilmesi konusunda ifadelerde bulunan babalar da söz konusudur (f=4). Davranışlar incelendiğinde babaların babalık algıları ile uyumlu olduğu görülmektedir. Buna ek olarak katılımcı 1'in serbest baba olduğunu belirtmesi ve çoğunlukla bu çerçevede ifadelerde bulunmasıyla birlikte çocuklar adına plan yapan onlar adına karar veren baba modelini eleştirirken bu kişilerin çocuklarının aile kurduğu zaman babalık rolü oturmadiğı ve çocuklara yaptırım uygulayamayacağından bahsetmiştir. Çocuklara yaptırım uygulama kısmı tamamen serbest olmaksızın kurallı serbestlik olduğu izlenimini vermektedir.

Hayır demeyi de bilmeliyiz yerine göre. Çocuğun her şeyin olmayacağını olamayacağını veya yeri zamanı geldiğinde olacağını onlara iyi bir şekilde anlatmamız gerekiyor. Direk hayır veya evetten ziyade neden hayır neden evet. Her davranışın sebebini açıklamamız gerekir (K3). Katılımcı 3, çocuklarıyla iletişimde neden sonuç ilişkisine ve çocuklarının bilgilendirilmesine önem vermektedir. Çocuklarına yaklaşımının detaylandırılması bakımından temaya katkı sağlamaktadır.

En büyük evladımdan en küçüğüne kadar istediği seçtiği bir şey varsa onları almak için özen gösteririm (K2)

Sorumluluk almayı öğrenmeyi gerekiyor. Hayatta karşılaşacakları sorumluluklara şu andan hazırlanmaları önemli (K6)

Babaların Babalık Rolünde Etkilenmesine Sebep Olan Faktörler

Katılımcı babalara kendi babalık rollerini uygularken üzerlerinde en çok etkiye sebep olduklarını düşündükleri faktörler sorulmuştur. Elde edilen veriler 3 kod altında incelenmiştir. Bunlar ise kendi çocukları, çevresindeki yaşantılar ve babalar ve kendi babaları şeklindedir. Çevre kısmına diğer babaların davranışları, etrafında deneyimledikleri olaylar da dahildir. Bu kodlara dahil olan katılımcıların frekans tablosu aşağıda verilmiştir:

Tablo 3. Babalık Rolünde Etkiye Sebep Olanlar

Tema	Kodlar	Katılımcılar	Frekans
Babalık Rolünde Etkilenmeye Sebep Olan Faktörler	Çocuklar	K2, K4, K6, K8	4
	Çevre	K1, K3, K4, K7, K8	5
	Kendi Babası	K1, K4, K5, K6, K8	5

Tablo 3'e bakıldığında çevre, diğer babaların davranışları ve kendi babalarının davranışları (f=5). Bununla birlikte kendi çocuklarının etkiye sebep olduğunu ifade eden babalar (f=4) konumunda yer almaktadır. Genel çerçevede bakıldığında sayıca yakın bir dağılım olduğu görülmektedir. K4 ve K8 her kodda yer almakta bu da onların etkiye sebep olan çok yönlü faktörlere açık olduğunu göstermektedir. Tablo 6'daki diğer babalarla olan deneyim temasında ele alındığı gibi başka babaların davranışlarının babalık rolünde etkiye sebep olduğu K1 açısından görülmektedir.

Benim için önemli olan kendi evlatlarım. Evlatlarımın bana davranışı ve benim onlara karşı davranışım benim için ön planda. Hiçbir babayı örnek almıyorum (K2).

Her çocuk bir olmuyor. Beş kardeşin beşi bir olmaz derler ya. Çocuğun mizacı da senin davranışını etkiliyor ister istemez (K8).

Mesela bir arkadaşım çocuğuna bağırdığı zaman orda çocuğun düştüğü durumu veya çocuğun o anki duygusal durumunu gördüğüm zaman bu da bana kendi çocuğuma bağırmamam ya da sert çıkmamam gerektiğini öğretiyor bu gibi sonuçları çıkarıyorum (K1)

Ne kadar olsa insan kendi babasından etkileniyor. Bazen kendi babamda eleştirdiğim şeyleri bile çocuğuma yaparken buluyorum kendimi. Bence insanın kendi babasıyla olan ilişkisi çocuğu ile olan ilişkisini çok etkiliyor (K6)

Katılımcı Babaların Babalık Algularının Zaman İçerisindeki Değişimi

Katılımcı babaların babalık algularının süreç içerisinde değişikliğe uğrayıp uğramadığı belirlenmeye çalışılmıştır ve bu kapsamda soru yöneltilmiştir. Değişiklik olan durumlar belirlenmiş ve elde edilen veriler 3 kod altında incelenmiştir. Bunlar ise daha tecrübeli, daha serbest ve daha otoriter şeklindedir. Bu kodlara dahil olan katılımcıların frekans tablosu aşağıda verilmiştir:

Tablo 4: Katılımcının Babalığında Değişiklik

Tema	Kodlar	Katılımcılar	Frekans
Katılımcının Babalığında Değişiklik	Daha tecrübeli	K1, K2, K4, K6, K7	5
	Daha serbest	K5, K6, K8	3
	Daha otoriter	K3, K7	2

Tablo 4 incelendiğinde her bir katılımcının da zaman içerisinde kendi babalıklarında değişiklik olduğunu düşündüğü görülmektedir. Babaların çoğu daha tecrübeli olduğuna veya olgunlaştığına olduğuna dair ifadeler öne çıkmaktadır (f=5). Daha serbest olan (f=3) ve daha otoriter olan babalar da (f=2) vardır. Zaman içerisinde katılımcılar çocuklarıyla zaman

geçirmesiyle ve onlarla ortak yaşantıların sonucunda daha tecrübeli hale gelmişlerdir. Bu süreçte kendisine öz eleştiri geliştiren veya ders çıkartan katılımcılar da bulunmaktadır. Birbirine zıt yönlü değişimler görülmesinin sebebi değişik yaşantıların tecrübe edilmesi veya deneyimlerin farklı algılanması ile ilgili olabilir.

İnsan her işte olduğu gibi babalıkta da zamanla kendini geliştirebiliyor. Eksikliklerini görüyor kendine öz eleştiri yapıp bunları düzeltebiliyor. Kendimi bu konuda babalığımın ilk zamanlarına göre biraz daha olgun baba olarak görüyorum (K1)

İlk çocuğumda daha serbest. Her şeye izin veren bir baba. İkincisinde biraz daha hayır demeyi öğrendim (K3)

Eskiden daha serttim şimdi daha yumuşak. Eskiye göre (K5)

İlk zamanlar daha bi idealist yaklaşıyordum doğrusu. Zamanla çocuktan çok şey beklediğimi fark ettikçe daha esnek yaklaşmaya başladım (K6)

Katılımcıların bu ifadeleri kendilerini önce ve sonra diye ayırıp değişimlerini dile getirmeleriyle temaya katkı sağlamaktadır.

Toplumdaki Babalığın Değişimi

Katılımcı babalara toplumdaki babalarla ilgili soru yöneltilerek kendileri dışındaki babaların ve toplumun genel gidişatının ne yönde olduğu incelenmiştir. Babaların beyanları daha özenli babalık, daha serbest babalık, sevgisini belli eden babalık, değer kaybetmiş baba ve daha anlayışlı baba şeklinde 5 koda ayrılarak incelenmiştir. Bu kodlara dahil olan katılımcıların frekans tablosu aşağıda verilmiştir:

Tablo 5: Toplumdaki Babalığın Değişimi

Tema	Kodlar	Katılımcılar	Frekans
	Daha Özenli	K2, K6, K8	3
	Daha Serbest	K3, K4, K6, K7	4
Toplumdaki Babalığın Değişimi	Sevgisini Belli Eden	K2, K6, K7	3
	Değer Kaybetmiş	K3, K5, K6, K8	4
	Daha Anlayışlı	K1, K6, K8	3

Tablo 5 incelendiğinde tam anlamıyla bir noktada fikir birliği olmadığı anlaşılmaktadır. Babalar kendi ifadelerinde de farklı değişiklikler belirtmişlerdir. Örneğin K6 her kodda yer almaktadır. K8 ise 3 farklı değişimi ifade etmiştir. Dolayısıyla değişimlere tek bir noktadan bakılmadığı anlaşılmaktadır. Kodlar incelendiğinde daha özenli (f=3), daha serbest (f=4), sevgisini belli eden (f=3), değer kaybetmiş (f=4) ve daha anlayışlı (f=3) şeklinde olduğu görülmektedir.

Şu an daha özgürlükçü çocukları biraz daha bağımsız olan bir baba. Eskiden mesela bizim babalarımızdan korkuyorduk ama şu anki dönem korkmuyor (K4)

Sanki eski babalar daha değerliydi (K3)

Günümüzde babalar evlatlarına biraz daha özenli ve düzgün davranıyor. Eski babalar sevgisini hiçbir zaman evlatlarına net olarak göstermedi. Bu yüzden de geçmişte baba adayları olan babalarımız onlar da eksik büyüdüler. Onlar da hayata 1-0 geride başlamış oldular. Baba sevgisi yaşamadan (K2)

Katılımcıların bu ifadeleri babalığın önceki yaşantılar ve günümüz arasındaki değişimini farklı perspektiflerden ele alması yönüyle temaya katkı sağlamaktadır.

Katılımcıların Diğer Babalarıyla Deneyimleri

Katılımcı babaların çevrelerindeki diğer babalarla olan iletişimleri ve deneyimleri incelenmiştir. Bu noktada söz konusu durum sadece iletişim değil diğer babaların gözlemlenmesini de içermektedir. Babaların beyanları 5 koda ayrılarak incelenmiştir. Bu kodlara dahil olan katılımcıların frekans tablosu aşağıda verilmiştir:

Tablo 6: Diğer Babalarla İletişim

Tema	Kodlar	Katılımcılar	Frekans
	Örnek Alma	K1, K4, K3, K7	4
Diğer Babalarla İletişim Deneyimi	Ders çıkarma veya onları hatalı bulma	K1, K3, K5, K6	4
	Önemsememe	K2, K8	2

Tablo 6 incelendiğinde katılımcılar diğer babaların davranışlarına bakarak örnek aldığını (f=4), diğer babaların davranışlarına bakarak kendilerine bir sonuç çıkardıklarını veya belirli davranışları sergileyen babalardan daha farklı düşündüklerini (f=4) belirtmişlerdir. İki katılımcı ise diğer babalarla olan ilişkilerini önemsemediğini ifade etmiştir. Katılımcıların genellikle diğer babaları gözlemleyip onlarda olumlu buldukları davranışları örnek aldıkları bununla birlikte olumsuz olarak algıladıkları veya eleştirel yaklaştıkları davranışlardan ders çıkardıkları anlaşılmaktadır.

Diğer babalarla olan ilişkilerimi ben önemsemiyorum (K2). Katılımcının bu ifadesi diğerlerinden ayrılmakta ve temanın kapsamına yeni bir boyut getirmektedir.

Kıyaslama yapıyorum tabi ama baktığım zaman heh ben de böyle yapıyorum veya acaba bu kadar sert davranmalı mıyım diye düşünmeme sebep oluyor. Ama genelde karşı tarafın uygun yönlerini almaya çalışıyorum (K3)

Olumlu veya olumsuz muhakkak hareketleri gözlemlemek önemli (K1)

Babaların Babalık Deneyimleri

Katılımcı babalara çocuklarıyla birlikte geçirdikleri zaman hususunda soru yöneltilerek bu konudaki yaşantı ve fikirleri öğrenilmeye çalışılmıştır. Babaların beyanları 3 koda ayrılarak incelenmiştir. Bu kodlar çocuklarıyla arkadaşça ilgilenmek, çocuklarla az görüşebilmek ve çocuklarla dışarıda zaman geçirmek şeklindedir. Bu kodlara dahil olan katılımcıların frekans tablosu aşağıda verilmiştir:

Tablo 7: Babalık Deneyimleri

Tema	Kodlar	Katılımcılar	Frekans
	Çocuklarla Arkadaşça İlgilenmek	K1, K3, K6	3
Babalık Deneyimleri	Çocuklarla Az Görüşebilmek	K1, K2, K4, K7	4
	Çocuklarla Dışarıda Zaman Geçirmek	K3, K4, K6, K8	4

Tablo 7’de yer alan kodlara bakıldığında babaların çocuklarıyla arkadaşça ilgilendiği (f=3), çocuklarla fazla zaman geçiremedikleri veya mekânsal olarak uzak oldukları (f=4) ve çocuklarla dışarıda zaman geçirmeyi tercih ettikleri (f=4) görülmektedir. Bu veriler katılımcıların yarısının çocuklarıyla çeşitli sebeplerden dolayı az miktarda süre görüşebildiklerini göstermektedir. Katılımcıların çocuklarıyla yeterli zaman geçiremediğini düşünmelerine yol açan sebeplerin başında iş yaşantısı ve mekânsal uzaklık yer almaktadır.

İşlerimiz dolayısıyla çok fazla vakit geçiremiyoruz çocuklarımızla ama onlarla iletişimimi çok sıkı tutmaya çalışıyorum sürekli konuşarak şakalaşarak muhabbet etmeye çalışarak onların dünyasına girmeye çalışarak geçiriyorum genelde iletişimimi (K1)

Çocuklarımla geçirdiğim zamanı eğer notlandırmak istersem 100 üzerinden 100 bile yetmeyebilir (K2). Katılımcı, babalık hissini not sistemiyle ilişkilendirmesi ve bunu dahi yetersiz görmesiyle babalık deneyimi temasına yoğun duygu hissiyatını yansıtmaktadır.

Babaların Ebeveynlik Tarzları

Katılımcı babalara benimsedikleri, uyguladıkları ebeveynlik tarzları hususunda soru yöneltilerek yaklaşımları öğrenilmeye çalışılmıştır. Babaların beyanları 3 koda ayrılarak incelenmiştir. Bu kodlar serbest babalık, otoriter-serbest karışık babalık ve arkadaşça yaklaşan baba şeklindedir. Bu kodlara dahil olan katılımcıların frekans tablosu aşağıda verilmiştir:

Tablo 8: Ebeveynlik Tarzı

Tema	Kodlar	Katılımcılar	Frekans
	Serbest	K1, K3, K4, K5, K8	5
Ebeveynlik Tarzı	Otoriter-Serbest Karışık	K2, K6, K7	3
	Arkadaşça	K1, K3, K6	3

Tablo 8 incelendiğinde ebeveynlik tarzı temasında serbest ebeveynlik kısmında diğer durumlara oranla yüksek frekans (f=5) olduğu görülmektedir. Otoriter-serbest karışık ve arkadaşça yaklaşan babaların sayısı (f=3) katılımcıların yarısından azdır. Katılımcı babaların kendi yaşantıları ve tecrübeleri sonucunda çocukları daha serbest bırakma eğiliminde oldukları görülebilmektedir ancak bazı katılımcılarda bu durum belirli sınırlamalara tabi durumdadır. Tablo 1’de bulunan serbest bırakma kodunun tablo 8’de bulunan ebeveynlik tarzı temasındaki serbest ebeveynlik koduyla uyumlu olduğu görülmektedir.

Aslında benim ebeveynlik tarzım otoriter ve serbestlik konusunda ikisine de müsait çünkü insanlık konusunda dürüstlük konusunda otoriterim yani çoğu davranışları tasvip etmediğim zaman

bunlara karşı tavrımı koyarım ama serbestlik konusunda da onları kısıtlamam. Hiçbir zaman kısıtlamadım (K2)

Bizim çocukluğumuzda her istediğimiz olmazdı. Her dediklerini yapmaya ama sebepleriyle açıklamaya çalışıyorum. Serbest diyebiliriz yani (K3)

Babaların Helikopter Ebeveynlik Kavramına Yaklaşımı

Katılımcı babalara helikopter ebeveynlik hususunda soru yöneltilerek bu konudaki görüşleri öğrenilmeye çalışılmıştır. Babaların beyanları 3 koda ayrılarak incelenmiştir. Bu kodlar helikopter ebeveynliği destekleyen, eleştiride bulunan ve koşullu şekilde destekleyenler şeklindedir. Kodlara dahil olan katılımcıların frekans tablosu aşağıda verilmiştir:

Tablo 9: Helikopter Ebeveynliğe Yaklaşım

Tema	Kodlar	Katılımcılar	Frekans
Helikopter Ebeveynliğe Yaklaşım	Destekleme	K4, K8	2
	Eleştirme	K1, K2, K5, K7	4
	Koşullu Destekleme	K3, K6	2

Tablo 9 incelendiğinde Babaların helikopter ebeveynliğe yaklaşımında tam bir fikir birliğine varmadığı görülmekle birlikte negatif bakma sayısı daha ağır basmaktadır ($f=4$). Katılımcıların zıt fikir beyan etme oranı diğer temalara göre yüksektir. Katılımcı 1 ve katılımcı 4 ifadeleri incelendiğinde durum net olarak görülebilmektedir. Katılımcıların bir kısmı helikopter ebeveynliğinin çocukların sorumluluk sahibi olması ve bağımsız karar alma yeterliliğinin gelişmesine engel olabileceğini belirtmekte ve bu yönden eleştirmektedir. Çocuğu ön plana aldığı için destekleyen katılımcı da olmuştur ve olaya farklı açılardan bakıldığı görülmektedir. Farklı perspektifleri yansıtan ifadeler eklenmiştir.

Ben kesinlikle bu tarzı desteklemiyorum. Bence onlara daha çok kötülük yapıyorlar. Çocuk, kendi aile kurduğu zaman çocuklarına karşı herhangi bir yaptırım uygulayamayacak babalık rolü oturmamış olacak (K1)

Çocuğu ön planda tutan güzel bir yöntem (K4)

Katılımcı Babaların Babalık Konusunda Toplumda Konuşulmasını İstedikleri

Katılımcı babaların toplumda babalık konusunda konuşulmasını bekledikleri, istedikleri konular sorulmuştur. Verilen cevaplar 3 kod altında incelenmektedir. Kodlara dahil olan katılımcıların frekans tablosu aşağıda verilmiştir:

Tablo 10: Babalık Hususunda Konuşulması İstenenler

Tema	Kodlar	Katılımcılar	Frekans
Babalıkla İlgili Konuşulması İstenenler	Babanın Toplum ve Çocuktaki Yeri	K1, K3, K7	3
	Doğru Babalık	K2, K6, K8	3
	Talepte Bulunmama	K4, K5	2

Tablo 10 incelendiğinde katılımcıların babalığın toplumda daha fazla konuşulmasını istediği, babanın şu an olduğundan daha farklı tanınması ve doğru babalığın faydalı olduğu yönünde ifadelerde bulunduğu görülmektedir (f=3). Ancak katılımcı 4 babalıkla ilgili konuşulma konusunda fazla beklentisi olmadığını, katılımcı 5 ise daha önce bu konuyu düşünmediğini bildirmiştir. Bu sebeple 2 katılımcının ifadeleri talepte bulunmama kodlamasına dahil edilmiştir. Katılımcılar, birlikte düşünüldüğünde ortak kümeler olsa da olaya kısmen farklı pencerelerden baktıkları söylenebilir.

Babalara biraz daha bence anlayış gösterilmeli (K1)

Babalığın biraz daha toplumda çocuklara uygun şekilde konuşulması gerektiğini söylüyorum. Toplumun gözünde başka bir baba var ama çocuğun gözündeki baba konuşulması gerekir (K3)

Fazla bekletimiz yok (K4)

Baba Adaylarına Mesaj

Katılımcı babaların baba adaylarına vermek istedikleri mesaj irdelenmiştir. Bu kısmın katılımcıların görüşme sürecinde eklemek istedikleri ek düşünceleri içerme potansiyeli ve katılımcıların babalığı nasıl algıladığının daha net anlaşılması açısından ehemmiyetli olabileceği düşünülmektedir. Verilen cevaplar 3 kod altında incelenmektedir. Kodlara dahil olan katılımcıların frekans tablosu aşağıda verilmiştir:

Tablo 11: Baba Adaylarına Mesaj

Tema	Kodlar	Katılımcılar	Frekans
	Çocukları Sevmek	K1, K2, K3, K4, K6	5
Baba Adaylarına Mesaj	Çocuklarla İyi İletişim Kurmak	K1, K7, K8	3
	Yerinde ve Zamanında Davranmak	K5, K6	2

Tablo 11 incelendiğinde katılımcıların çoğunluğunun baba adaylarına çocukları sevmeye tavsiyesi olduğu görülmektedir (f=5). Bunu çocuklarla iletişim kurma vurgusu (f=3) takip etmektedir. Diğer mesaj konusu ise babaların çocuklarına yerinde ve zamanında davranması yönündedir (f=2). K7 ve K8 çocukları sevmek maddesinde yer alması da iyi iletişim kurma ifadeleri sevgiye dayandırılabilir.

Gelecekteki nesiller şunu bilsinler ki çocuklarımız bizim istediğimiz gibi yetişmiyorlar veya bizim istediğimiz gibi büyümüyorlar bunu sözle yapamayız. Çocuk aileden gördükleri neyse onun yansımasıdır. Babalık çok önemli bir kavram çocuğunuzla iyi iletişim kurun (K1). Sadece sözlü telkin yerine davranışın ve model olmanın önemini vurgulayan ayrıca iletişime değinmesiyle çok yönlü bir bakış açısı katması yönleriyle temaya katkı sağlamaktadır.

Bazen kızıyoruz, bazen yanlış davranıyoruz belki ama her şeyin ilacı sevgi bence. Eğer babalar çocuklarını gerçekten severlerse çocuklarını kazanırlar diye düşünüyorum. O yüzden babalara tavsiyem çocuklarını sevmeleri olur (K6). Katılımcı baba adaylarına net bir mesaj vermekte ve sevginin kilitli kapılarını açabileceğini, çocukları kazanma yoluna ışık tuttuğunu belirtmesiyle bağlama katkıda bulunmaktadır.

SONUÇLAR ve TARTIŞMA

Güncel durumda yeni nesil babaların babalık açısından algılarının önceki nesle göre farklı açılardan değişiklik gösterdiği belirtilmektedir (Topal,2019). Araştırmada yer alan katılımcıların beyanları incelendiğinde kendi babalarından gördüğü davranışlardan farklı davranmaya çalışanlar olduğu gibi babasına benzemeye çalışan olduğu da görülmektedir. Çocukların denetimi ve onlar üzerinde otorite kurma bakımından önceki nesle göre daha serbest bırakma davranışını tercih edilmektedir. Bu duruma kendi babalarıyla olan geçmişi ve farklı babalardan gördükleri örnekler yol açmış olabilir. Kendi babalarından izin verici olmalarını bekleyerek büyüyenler böylece kendi çocuklarına karşı izin verici, serbest olma eğilimde bulunuyor olabilirler. Buna karşın otoriter baba ile büyüüp bunu benimseyen ve memnun olmakla birlikte çocuklarına da aynı yöntemi tercih edenler olabilmektedir.

Gün içerisindeki çalışılan saatlerin artması, sıkı iş temposunun ebeveynlik ilişkilerinin ve eşgüdümün olumsuz yönde etkilenmesine sebep olabileceği ifade edilmektedir (Ulucan,2024). Katılımcıların beyanlarına bakıldığında yoğun iş tempoları olduğu veya aileden mekânsal olarak uzakta çalıştıkları görülmektedir. Babaların ebeveynlik konusunda çocukların anneleriyle eşgüdümlü olmaktan kayda değer biçimde bahsetmediği de göz önüne alındığında iş temposunun eşgüdümün azalmasına ve çocukla olan iletişimde kopukluğa sebep olması olasıdır. Nitekim erkeklerin çalışma saatlerinin azalmasıyla erkekler üzerindeki zaman baskısının da azaldığı böylece aile-iş dengesinin sağlanmasının kolaylaştığı fakat çalışma saatleri artış gösterdiğinde zaman baskısıyla birlikte iş aile çatışması yaşandığı belirtilmektedir (Baykal ,2014). Fakat bunların aksine okul öncesi kurumlara devam eden çocukları olan 250 baba ile olan bir çalışmada babaların çocuklarıyla birlikte olduğu sürenin babayla evlat arasındaki ilişkiyi etkilemediği neticesine ulaşıldığı belirtilmektedir (Karasu,2022).

Helikopter ebeveynliğin aile bireyleri üzerinde çocuğun tüm yaşamı boyunca her an etkiye sebep olduğu söylenmekte ve çocuk üzerinde olumsuz etkilere sebep olduğunun bildirildiği ifade edilmektedir (Çetin ve Güleç 2020). Katılımcıların ifadeleri incelendiğinde helikopter ebeveynlik konusunda görüş birliği olmadığı fark edilmektedir. Bununla birlikte Çetin ve Güleç'in araştırmasındaki duruma paralel ifadelerde bulunan katılımcılar söz konusudur ve katılımcıların helikopter ebeveynliği negatif algılaması daha baskındır. Helikopter ebeveynlik sonucunda çocukların kendi sorumluluklarını almalarının güçleşmesi, kendilerini merkeze alarak etrafın kendisine hizmet etmesini beklemesi ve çocuğun otorite ile karşılaştığında çatışma eğilimine girmesi mümkündür. Kendi sorumluluklarını almalarının güçleşmesine karar ertelemesi dahil edilebilir ve bu konuda Çin bağlamındaki araştırmada helikopter ebeveynliğin ergen kişilerde karar ertelemeye yol açabileceği belirtilmektedir (Wu vd., 2023).

Babaların evlatlarının gelişmesinde, ailedeki ilişkilerin sağlıklı olmasında ve toplumun sağlıklı olmasında yer edindiği belirtilmektedir (Mercan ve Tezel, 2017). Katılımcılar da babaları benzer açılarda algılamaktadır. Toplumun ailelerden oluştuğu ve çocuğun aile içerisindeki yaşadıklarını hem çocukken hem ileri yaşantısında topluma aktardığı düşünüldüğünde aile içi ilişkinin kalitesinin önemli olduğu anlaşılmaktadır. Baba da bu kalitenin sağlanmasında önemli bir parça olarak yer almaktadır. Dolayısıyla babalar hem aile hem toplum için ehemmiyetlidir.

Katılımcı babalar genelde baba olmayı sorumluluk almak, çocukların ihtiyaçlarını karşılamak, onları sevmek ve şefkat göstermek olarak gördüğüne dair ifadeleri ve katılımcıların genel tablosu düşünüldüğünde aktif katılım gösteren, çocuklarıyla zaman geçirmeye çalışan, onların fiziksel ve duygusal beklentilerini göz önüne alan yaklaşım söz konusu olduğu söylenebilir. Dolayısıyla önceki zamanlara kıyasla babalığın katılımında bulunma, ortak ebeveynlik ve bakım verme açısından dönüştüğü belirtilen (Pekel, 2017) çalışmaya benzediği söylenebilir. Ancak katılımcıların ortak ebeveynliğe, çocuklarının anneleriyle nasıl iş birliğinde oldukları ve ortak deneyimlerine dair yeterince beyanda bulunmadıkları için bu açıdan sınırlı yorum yapılabilmektedir ve benzerlik bahsi geçen çalışmadaki ifadelerle uyduğuna ya da uyuşmadığını söylemek zordur.

Katılımcıların günümüzdeki babalık davranışlarını çocuklarına sevgisini gizlemek yerine belli eden, çocuklarını fikirlerini dikkate alan, onlarla birlikte zaman geçirmeye çalışan, onlara karşı anlayışlı ve yumuşak olmaya çalışan babalar olarak algılandığı görülmektedir. Annelerin bakış açısına göre incelenen bir çalışmada çocuklarla zaman geçirme hususunda babaların evlatlarının yaşına göre farklılık gösterdiği belirtilmekte ve bunun sebebinin babalık rolleri konusunda bilgi eksikliği olabileceğine değinilmekte (Özyürek vd. 2020), babaların iş yoğunluğunun evlatlarıyla zaman geçirmelerine engel olabildiği, evlatlarıyla kaliteli zaman geçirmenin çocukların sosyal-duygusal açıdan gelişmesine katkı sağladığına ve babaların mutlu olmalarına sebep olduğuna inandıkları belirtilmektedir (Türkoğlu vd. 2013).

Literatürde babaların babalık rolü algısında etkiye sebep olan faktörler; ilk defa baba oldukları yaş, meslek, kaç tane çocuğu olduğu, çalışma durumları ve babalık hususunda bilgi alma yaşantıları gibi faktörlerle ilişkilendirilmektedir (Telli ve Özkan 2016). Bu çalışmada ise katılımcılar babalık rolünde etkilenmelerine en çok sebep olan faktörleri çevredeki diğer babaların davranışları, kişinin kendi babasının davranışları ve çocuklar şeklinde belirtmişlerdir. Beyan edilen ifadelerle bakıldığında başka babaların davranışlarına bakarak diğer babaların davranışları olumlu görülürse örnek alma, olumsuz görülürse oradan bir ders çıkarma yaklaşımının olduğu söylenebilir. 0-8 yaş arası çocukları olan babaları perspektif alan bir çalışmada babaların kendi babalarıyla olan teması idrak etme şeklinin kendi evladının bakımında rol alma üzerinde etkiye sebep olduğu, babanın baba olduğu yaş ve kendi yaşı ayrıca eş desteğinin çocuk bakımına katılma seviyesinde rol aldığı belirtilmektedir (Ünlü,2010). Kendi babalarıyla olan münasebeti ortak bir bulgu iken eş desteği ve babalık yaşı gibi faktörler bu çalışmadaki katılımcılardan farklıdır. Katılımcıların beyanlarından Katılımcı babalar genelde baba olmayı sorumluluk almak, çocukların ihtiyaçlarını karşılamak, onları sevmek ve şefkat göstermek olarak görmektedirler. Bunlara bakarak katılımcıların babalığı çocuklarının ihtiyaçlarını önemseyen, onlara otorite konumu yerine arkadaş konumunda yaklaşmaya çalışan ve onların gelişimi için çaba gösterme niyetinde olan, ayrıca çocuğun kararlarını dikkate alıp birlikte plan yapan bireyler olarak algılandıkları söylenebilir. Akademisyen babalarla olan bir çalışmada da babaların çocuklarının yaşam deneyimleri hususunda sorumluluk almayı benimsediği belirtilmekte ayrıca babalık üzerinde etkiye sebep olan faktörün kültür olduğu hatta kültürün nasıl bir baba olunacağını belirlediği yönünde oldukları ifade edilmektedir (Erol vd., 2023). Erol ve diğerlerinin çalışmasında kültür faktörü öne çıkmış olup bu çalışmadaki babaların beyanlarından farklı bir faktör olarak ele alınabilir. Yeni dönemde babaların sınırlı duygusal katılım sağlayıcı kişi olarak algılandığı yönündeki görüşte değişme olduğu belirtilmekte ve bu değişim üzerinde internet ve sosyal medyanın yükselişinin rol oynadığı ifade edilmektedir (Wiradisuria vd., 2025).

Katılımcı babalar çoğunlukla serbest baba olmayı tercih etmektedir. Katılımcıların cevapları incelendiğinde görülmektedir ki babalar babalıktan hoşlanmaktalar. Çocuklarıyla vakit geçirme isteğinde oldukları fakat iş sebebiyle yeterince birlikte olamayanlar da dikkat çekmektedir. Bu durumla paralellik gösterebilen hususlara atıfta bulunan bir çalışmada babalardan çocuklara model olması, onların öğretmeni olması bunlara ek onlarla arkadaş olup çocuk bakımı ve sorumluluğunu da üstlenmesinin istendiği ayrıca eş olmanın sorumluluğunun da bulunmasıyla bu beklentilerin kimlik çatışmasına ve babaların kendi şahsına karşı yabancılaşmasına yol açtığı belirtilmektedir (Şenol ve Erdem 2018). Bu çalışma ile belirtilen ifadeler birlikte düşünüldüğünde günümüz iş yaşamının yoğunluğunun da katkısıyla babaların her talebe istenen düzeyde zaman ayıramadığı sonucuna varılabilir. Ancak yine de çocuklarıyla birlikte oldukları zamanı değerli gördükleri ve o anlarda mutlu hissettiklerini belirtmektedirler.

Veriler incelendiğinde babalığın toplumda daha çok konuşulması, çocukların babaları konusunda bilinçli olması konusunun ele alınması ve babalara karşı anlayışlı olunması yönünde fikirler belirtildiği görülmektedir. Katılımcıların ifadeleri ele alındığında bırakmak istedikleri mesajlar çocuk toplum için değerlidir ve çocuğun durumu ailenin bir yansımasıdır. Çocukların sevilmesi önemlidir, baba sevgisinden mahrum bırakılmamalıdır. İyi bir toplum iyi bir çocuk yetiştirmeye mümkündür. Çocuğa yerine ve zamanına göre davranmalıdır şeklinde

yorumlanabilir. İlgili çalışmalara bakıldığında çocukluğun mahallî ve global değişiklikler sebebiyle dönüştüğü, aile kurumu da sanayileşme sonrası hızlı değişimden payını aldığı bunlarla birlikte toplumun çocuklara perspektifi ve algısı değiştiği (Atila,2022), incelenen 100 adet reklamda en az işlenen değer baba sevgisi olduğu (Sezgin ve Çifci 2017), çocuklara olumlu örnek davranışların öğretilmenin önemli olduğu (Çiftçi, 1991), babaların evlatlarını sevme seviyeleri ve evlatlarıyla ilgilenme seviyeleri arasında pozitif korelasyon olduğu belirtilmektedir (Ekici ve Çalışandemir 2021).

Özdeniz (2020) çalışmasında babalardan beklentilerin maksimum düzeyde olduğu kodları “ilgi ve sevgi göstermek” şeklinde tespit etmiştir 8 katılımcının beyanlarını içeren bu çalışmada ise babaların katılımcıların çoğunluğu çocuklara sevgi gösterme hususuna vurguda bulunmuştur.

Sonuç

Sonuç olarak katılımcı babaların ifadelerine bakıldığında katılımcıların babalığı çocuğun ihtiyaçlarını gören, onlara sevgi ve şefkat gösteren onlar yerine plan yapmak yerine onların fikirlerini alan bireyler olarak algıladıkları, kendi babalık yaklaşımlarında zamanla değişiklik olduğu, helikopter ebeveynlik hususunda tam anlamıyla fikir birliğine varılmadığı, baba olma deneyiminden memnun gözüktükleri, katılımcı babaların çocukları toplumun önemli parçası olarak gördüğü bu önemli parçanın yetiştirilmesinde babanın önemli ve sorumlu olduğunu düşündükleri, kendi babalık algıları ile ifade ettikleri davranışların uyumlu olduğu çıkarımına ulaşılabilir. Bazı katılımcılar için günümüzdeki babalar serbest bırakan kimi için daha özenli kimi için ise sosyal medyanın sebep olmasıyla günümüzde babalık değerinin azalmış görüldüğü şeklindedir. Katılımcılar; babalığın toplumda daha fazla anlaşılması ve konuşulmasını isteyebilmekte, babaların çocuğuna sevgi göstermesine vurguda bulunmakta ve baba adaylarına çocuklarına sevgi göstermeleri konusunda tavsiyede bulunmaktadır.

Araştırmanın Sınırlılıkları

Araştırma kapsamında toplanan veriler 8 tane babadan elde edilen verilerle sınırlıdır. Araştırmaya katılan babalar en az 1 tane son çocukluk döneminde çocuğu bulunan babalarla sınırlıdır. Bazı katılımcıların bazı sorulara nitel araştırmanın derinliğine inmek için yeteri kadar uzunlukta cevap vermemesi de sınırlılık olarak yer almaktadır. Bu çalışmada katılımcı sayısının sınırlı olması (n=8), nitel araştırmaların doğasına uygun olmakla birlikte, bazı sınırlılıkları da beraberinde getirmektedir. Nitel araştırmalarda amaç genelleme yapmak değil, bireysel deneyimlerin derinlemesine anlaşılmasıdır (Creswell, 2013). Bu bağlamda, örneklem sayısının az olması, elde edilen verilerin istatistiksel temsiliyeti açısından sınırlı olsa da anlamsal temsiliyet ve derinlikli veri üretimi açısından yeterli görülmektedir (Patton, 2002). Ayrıca, veri doygunluğuna ulaşıldığı, yani yeni kodlamaların ortaya çıkmadığı görülmüştür. Katılımcıların çeşitli yaş gruplarından ve farklı sosyo-kültürel geçmişlerden seçilmesi, elde edilen kodların farklı bakış açılarını yansıtmasını sağlamış ve çalışmanın içsel geçerliliğini artırmıştır. Bununla birlikte, farklı bölgelerden daha geniş katılımcı gruplarıyla benzer çalışmalar yapılarak temalar karşılaştırılabilir.

KAYNAKÇA

- Alaylı, P. (2023). *4-10 yaş aralığında çocuğu olan babaların baba katılım düzeylerini açıklamada babalık rolü algısı, ebeveynlik stresi ve psikolojik iyi oluşun rolü*. Yüksek Lisans Tezi. Başkent Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Arlı, Y. (2022). *Anne baba tutumları ile çocukların problemleri medya kullanımları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Samsun.
- Atila, S. (2022). Çocukluğun sosyolojik serüveni ve toplumsal kabülü. *Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*(11), 53-72.
- Baykal, B. (2014). Çalışma saatleri iş-aile çatışması açısından belirleyici midir? Erkek çalışanlar açısından bir inceleme. *Çalışma İlişkileri Dergisi*, 5(2), 10-23.
- Braun, V. & Clarke, V. (2006) Using thematic analy-sis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3 (2). pp.77-101. ISSN 1478-0887
- Budak, B. (2023). *Lise öğrencilerinde algılanan aile aidiyet duygusu ile riskli davranışlara yönelim arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sivas.
- Cingöz, G. (2024). *5-6 yaş çocuklarının öz düzenleme becerilerinin yordayıcısı olarak anne bekliliği ve baba katılımının incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Creswell, J.W. (2013). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches (3rd ed.)*. SAGE Publications.
- Çetin, S. & Güleç, D. (2020). Yeni bir kavram: helikopter ebeveynlik. *Ordu Üniversitesi Hemşirelik Çalışmaları Dergisi*, 3(2), 163-168. <https://doi.org/10.38108/ouhcd.738884>
- Çiftçi, O. (1991). *Çocuğun sosyalleşmesinde ailenin rolü*. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 2(2). <https://doi.org/10.21560/spcd.51675>
- Delibalta, A. (2020). *Yetişkin erkeklerin babalık rolü algıları*. Yüksek lisans tezi. Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Mersin.
- Doğan, E. (2024). *3-6 yaşında çocuğu olan babaların babalık rolü algısı ile baba katılım düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi*. Yüksek lisans tezi. İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Durak, N. (2006). *Son çocukluk dönemi öğrencilerinin saldırganlıklarını belirlemeye yönelik sosyal uyum düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi Niğde ili örneği*. Yüksek lisans tezi. Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde.
- Ekici, M. , & Çalışandemir, F. (2021). Babaların çocuk sevmeye düzeyleri ile çocuklarıyla ilgilenme düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(58), 711-732.
- Erol, A., Canbeldek, M ve Işıkoğlu, N. (2023). Babaların çocuklarına yönelik algısı:ilk babalık deneyimleri. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 23(59), 357- 387. <https://doi.org/10.21560/spcd.vi.1218406>
- Işık, E. & İşlek S. (2017). A family education program in preadolescence (0-12 years) “triple p-positive parenting program “. *Hacettepe University Faculty of Health Sciences Journal* 24-29.
- Gürsoy, F. & Coşkun T. (2006). Büyük ebeveynleriyle yaşayan çocukların aile ortamlarını değerlendirmeleri. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 15(1), 151-164.
- Kafalı, M. (2021). *Akran zorbalık durumlarına göre ergenlerin algıladıkları babalık rollerinin karşılaştırılması*. Yüksek Lisans Tezi. Biruni Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul.
- Kakaliçoğlu, C. (2019). *Modern toplumda değişen toplumsal roller bağlamında babalık ve babalık deneyimleri: İstanbul örneği*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Karasu, S. (2022). *Okul öncesi dönem çocuğuna sahip babaların çocuklarıyla ilişki düzeylerini ve aile katılım çalışmalarının incelenmesi*. Tezsiz Yüksek Lisans Projesi. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli.
- Karataş, K. (2001). Toplumsal Değişme ve aile. *Toplum ve Sosyal Hizmet*, 12(2), 89-98.
- Karayılmaz, S. (2020). *Kırsal kesimden babaların babalık rolü algısı ile çocuk bakım uygulamalarına katılımları arasındaki ilişki*. Yüksek lisans tezi. Çağ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.
- Kuruçırak, Ş. (2010). *4-12 aylık bebeği olan babaların babalık rolü algısı ile bebek bakımına katılımı arasındaki ilişki*. Yüksek Lisans Tezi. Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Antalya.
- Kutluana, Ö. (2022). *4-6 yaş okulöncesi dönemde çocuğu bulunan babaların yaşam boyu öğrenme motivasyonunun babalık rolü algısına etkisi ve babaların eğitime katılma durumlarının değerlendirilmesi*. Yüksek lisans tezi. Bartın Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Bartın.
- Mercan, Z.& Tezel, F. (2017). Babalık rolü ve babalık rolü algısı. *Uluslararası Erken Çocukluk Eğitimi Çalışmaları Dergisi*, 2(2), 1-10.
- Moluz, E. (2022). *Okul öncesi eğitimde baba katılımı: baba-çocuk ortaklığına yönelik deneyimlerin durum çalışması ile betimlenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.

- Özdeniz, Ö. (2020). *7-12 yaş grubu çocuğu olan ebeveynlerde annelerin babalık rolüne ilişkin algıları: nitel bir çalışma*. Yüksek lisans tezi. Üsküdar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Özdil, E. (2019). *Child participation in the family: a phenomenological study of fifth-grade girls' awareness and experiences*. Yüksek lisans tezi. Boğaziçi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Özyürek, A., Teke, Y. T., & Kışlı, Z. (2020). Çocuklarının Gereksinimlerini Karşılama Babaların Rollerini. *Uluslararası Erken Çocukluk Eğitimi Çalışmaları Dergisi*, 5(2), 21-30.
- Patton, M.Q. (2002). *Qualitative research and evaluation methods (3rd ed.)*. SAGE Publications.
- Pekel, N. (2017). Baba katılımında etkili faktörler ve baba katılımının baba, anne ve çocuk açısından yararları. *Türk Psikoloji Yazıları*, 20(39), 70-88.
- Saçan, E. (2023). Ergenlik döneminde bağlanmanın anne-baba tutumu ve beslenme özellikleri ile liderlik becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Konya Ticaret Odası Karatay Üniversitesi / Lisansüstü Eğitim Enstitüsü / Çocuk Gelişimi Ana Bilim Dalı.
- Semiz, S. (2022). *Okul öncesi dönem çocuklarının sosyal davranışlarının baba katılımı ve baba ile ilgili değişkenler temelinde incelenmesi*. Doktora Tezi. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Sezgin, B., & Çifci, M. (2017). Televizyon Reklamlarında İşlenen Toplumsal Değerler. *Avrasya Dil Eğitimi ve Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 21-41.
- Sümer, F. (2017). *Perception on fatherhood and paternal leave in Turkey*. Yüksek Lisans Tezi. Middle East Technical University, Ankara.
- Şahin, Ö. (2023). *Babaların kendi ebeveynlerine bağlanma stilleri ile babalık rolü algılarının incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Şenol, D. & Erdem, S. (2018). Babalık kültürü ve kimliği. *Toplum ve Kültür Araştırmaları Dergisi*, (2), 1-16.
- Tarım, E. (2024). *Dijital bağımlılık ve aile ilişkileri: etkileşimler ve sonuçlar*. Yüksek Lisans Tezi. Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Telli, A. ve Özkan, H. (2016). 3-6 yaş grubu çocuğu olan babaların babalık rolü algısı ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi. *İzmir Dr. Behçet Uz Çocuk Hastanesi Dergisi*, 6(2), 127-134. 10.5222/buchd.2016.127
- Topal, M. (2019). *Günümüzde babalık algısının dönüşümü: kentli, orta sınıf, dindar baba örneği*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Türk Dil Kurumu.(2024). *Güncel Türkçe Sözlük*. <https://sozluk.gov.tr>
- Türkoğlu, B., Çeliköz, N. ve Uslu, M. (2013). 3-6 yaş aralığında çocuğu olan babaların nitelikli zaman algılarına dair görüşleri. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(2).
- Türk, K. (2022). *Reklamlarda babalık temsili: Arçelik örneği*. Yüksek Lisans Tezi. Trabzon Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Trabzon.
- Uğur, Ş. (2020). *0-8 yaş çocuğu olan babaların, babalık rolünün incelenmesi: Siirt örneği*. Yüksek lisans tezi. Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Ulucan, E. (2024). *Aile yapıları arasında birlikte ebeveynlik, aile aidiyeti ve empati arasındaki ilişki*. Doktora Tezi. Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Ünlü, H. (2018). *Okul öncesi dönemde çocuğu olan anne ve babaların ana-babalık algısı*. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Ünlü, Ş. (2010). *Being fathered and being a father: examination of the general pattern of turkish fathers' and their own fathers' involvement level for children between the ages of 0-8*. Yüksek lisans tezi. Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara.
- Van Manen, M. (1990). *Researching lived experience: Human science for an action sensitive pedagogy*. State University of New York Press.
- Yıldız, Ö. (2019). *Okul öncesi eğitim kurumuna devam eden 5-6 yaşında çocuğu olan babaların babalık rolü algıları ile empatik eğilimlerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi*. Yüksek lisans tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Yılmaz, H. & Büyükcebeci, A. (2019). Bazı pozitif psikoloji kavramları açısından helikopter ebeveyn tutumlarının sonuçları. *Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal*, 9(54), 707-744.
- Wiradisuria, S., Triyadi, R. ve Larasaty, P. (2025). Millennial fathers' perceptions of fatherhood: insights from Bapak21d on Instagram as reference group. *International Journal Of Social Science Humanity & Management Research*, 04(01). 10.58806/ijsshmr.2025.v4i1n15
- Wu, W., Zhang, Y. ve Wang, Y. (2023). Associations between profiles of helicopter parenting and decisional procrastination among chinese adolescents. *Journal Of Youth And Adolescence*, 52, 1219-1234

Ek

GÖRÜŞME SORULARI	
1.	Kaç yaşındasınız?
2.	Kaç çocuğunuz var?
3.	Kaç yaşında baba oldunuz?
4.	Çocuklarınız kaç yaşlarında?
5.	Babanızla olan iletişiminizi kısaca nasıl tanımlarsınız?
6.	Kendinizi bir baba olarak nasıl tanımlarsınız?
7.	Babalık rolünüzde en çok etkilenmenize sebep olan faktörler nelerdir?
8.	Babalık algınız zaman içinde değişikliğe uğradı mı? Uğradıysa bu değişiklikleri nasıl ifade edersiniz?
9.	Günümüzde toplum içerisindeki babalık algısını nasıl değerlendiriyorsunuz Geçmişle kıyasladığınızda ne gibi farklılıklar görüyorsunuz?
10.	Sizce günümüzde babalar baba olmayı nasıl algılıyorlar?
11.	Babalar bu algılarına ne derece uyumlu davranıyorlar?
12.	Benimsediğiniz babalık kavramı ile örtüşmeyen duygu ve düşüncelerin içinizden geçtiği oluyor mu? Oluyorsa genellikle hangisine uyumlu davranmaktasınız, neden?
13.	Çocuklarınızla geçirdiğiniz zamanın kalitesini nasıl değerlendirirsiniz?
14.	Ebeveynlik tarzınızı (otoriter, serbest vb.) nasıl tanımlarsınız? Bu tarzın seçiminde hangi sebepler yer almakta?
15.	Helikopter ebeveynlik çocuklarıyla aşırı derecede ilgili olan, çocuk odaklı yaşayan, onlar yerine program yapan, yöneten ve müdahale eden ve mükemmeliyetçi olan anne babanın tutumlarını ifade eden kavram olarak tanımlanmaktadır. Bu tanımlı göz önüne alınca helikopter ebeveynlik ile ilgili ne düşünüyorsunuz?
16.	Bu tarzı benimseyen veya benimsemeyen bir baba olarak deneyimlerinizi paylaşır mısınız?
17.	Sizce helikopter ebeveynliğin çocuklara kısa ve uzun vadede nasıl yansımaları olabilir?
18.	Diğer babalarla olan ilişkileriniz (arkadaşlar, aile üyeleri) babalık deneyiminizin nasıl etkilenmesine sebep olmakta?
19.	Babalık hakkında toplumda daha fazla konuşulmasını beklediğiniz konular varsa neler?
20.	Gelecekteki nesillere babalıkla ilgili mesaj göndermek isteseydiniz bu ne olurdu?
21.	Ek olarak ifade etmek istediğiniz düşünceler var mı? Varsa neler?

The Perceptions of Fathers with Children in Late Childhood Regarding Current Fatherhood Roles

Ufuk Koçyiğit¹ Esat Şanlı²

Cited:

Koçyiğit, U., & Şanlı, E. (2025). The Perceptions of Fathers with Children in Late Childhood Regarding Current Fatherhood Roles. *Journal of Interdisciplinary Educational Research*, 9(21), 382–399. <https://doi.org/10.57135/jier.1703131>

Abstract

This study aims to examine the perceptions, experiences, and evolving roles of fathers with children in late childhood (ages 6-12). Fatherhood is a significant aspect of an individual's life, influenced by cultural, social, and economic dynamics. Societal changes and personal experiences contribute to shifts in fatherhood perceptions and parenting practices. In this context, interviews were conducted with fathers using qualitative research methods. Data were collected through a semi-structured interview form consisting of 21 questions and analyzed using thematic analysis within the framework of phenomenological research design. As a result of the analysis, 12 themes were identified, addressing fathers' perceptions of fatherhood, parenting styles, and their alignment with societal norms of fatherhood. These themes were supported with frequency distributions. The findings shed light on various aspects, such as fathers' relationships with their own fathers, interactions with other fathers, and their perspectives on helicopter parenting. In the conclusion section, the findings were evaluated in terms of inconsistencies and variations in fatherhood roles, and insights into contemporary fatherhood were discussed. The study highlights that fatherhood is a dynamic concept subject to individual and societal transformations.

Keywords: Fatherhood, perception of fatherhood, fatherly behaviors, fatherhood experience

INTRODUCTION

Society is a dynamic system formed by the combination of various structures, and one of its most important components is the family. The family is defined as an institution that plays a fundamental role in the formation of the social structure, has specific functions, is shaped by both macro- and micro-level institutions, and in turn exerts influence over these structures as well (Karataş, 2001). The family occupies a significant place in individual development and provides a vital environment, especially for children. Generally consisting of a mother, father, and children, this structure meets fundamental needs such as shelter, nutrition, education, and social interaction.

Within the family, parents take on major responsibilities in the development of their children. The mother, particularly during the period from birth to school age, plays a central role in areas such as the child's nutrition, basic learning processes, and emotional support through love and affection. The father, on the other hand, is viewed as a protective figure. According to the Turkish Language Association, the term “father” also refers to “a person who is protective and filled with paternal feelings” (TDK, 2024).

¹ Master's Student, Department of Guidance and Psychological Counseling, Faculty of Education, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Türkiye, kocuyigit.ufuk.55@gmail.com, orcid.org /[0009-0008-2724-0334](https://orcid.org/0009-0008-2724-0334)

² Assoc. Prof. Dr. Esat Şanlı, Department of Guidance and Psychological Counseling, Faculty of Education, Ondokuz Mayıs University, Samsun, Türkiye, esat.sanli@omu.edu.tr, orcid.org /[0000-0001-8227-8097](https://orcid.org/0000-0001-8227-8097)

The parent-child relationship has a significant impact on the psychological, social, and cognitive development of the child. Studies have shown that family attitudes positively contribute to children's leadership skills (Saçan, 2023). Similarly, it has been found that parental involvement in a child's media use is significantly associated with lower levels of problematic media usage (Arlı, 2022). Therefore, the level of parental knowledge regarding child development plays a critical role in raising children to become well-adjusted individuals (Işık & İşlek, 2017).

Social transformations have also influenced the structure of the family. In this context, the concepts of nuclear and extended families have gained prominence. While a nuclear family consists of a mother, father, and child, an extended family encompasses a larger structure that includes multiple generations (Gürsoy & Coşkun, 2006). In extended families, multiple father-child and grandparent-grandchild relationships exist, whereas in nuclear families, individual relationships are more central.

Fathers play an important role in establishing a healthy family structure, supporting child development, and shaping the broader social framework. It has been noted that paternal involvement in child development is associated with improvements in children's self-regulation skills (Cingöz, 2024). Additionally, father involvement has been shown to significantly influence children's social competence and behavioral issues (Semiz, 2022). During adolescence, perceptions of fatherhood have been found to impact tendencies toward bullying, with a higher sense of paternal role awareness associated with a reduced likelihood of adolescents engaging in or being exposed to bullying (Kafalı, 2021).

In psychology, the concept of perception is defined as "becoming consciously aware of something by directing attention to it" (TDK, 2024). Accordingly, the perception of fatherhood refers to an individual's conscious awareness of paternal roles and responsibilities. Although in the past fathers were more authoritarian and spent less time on childcare, it has been reported that today's fathers spend more time with their children (Kakaliçoğlu, 2019). Generational differences also contribute to the transformation of this perception. For example, fathers under the age of 40 tend to embrace a more collaborative understanding of fatherhood compared to previous generations (Sümer, 2017). Similarly, the perception of fatherhood is influenced by factors such as socioeconomic status, number of children, and the age at which one becomes a father (Şahin, 2023).

In addition to social processes, media also plays a role in shaping perceptions of fatherhood. A study analyzing eleven commercial films and viewer comments found that fathers were portrayed as devoted to their families, well-groomed, and cooperative in domestic tasks—representing the image of the "modern father" (Türk, 2022). This indicates that the perception of fatherhood has changed in parallel with broader societal shifts.

Fatherhood holds significance not only within the family but also in the wider social context. Research has shown that perceptions and roles of fatherhood have a determining impact on child development, family dynamics, and the overall social structure. The increased time fathers spend with their children contributes positively to their development and supports the upbringing of well-adjusted individuals (Uğur, 2020). From the perspective of mothers, the paternal role is most often described as "protective and supportive," with a growing emphasis on father figures who "complement the maternal role" and "provide affection and care" (Özdeniz, 2020).

In conclusion, perceptions and roles of fatherhood have changed over time and are shaped by diverse social, economic, and cultural factors. Today, fathers are expected to take a more active role in supporting child development. This shift contributes not only to strengthening the family structure but also to the psychosocial development of individuals.

In recent years, the role of fatherhood has undergone considerable changes influenced by social dynamics and personal experiences. There has been a transition from traditional fatherhood models to more active and participatory approaches. This shift has affected fathers' parenting styles, their relationships with their children, and their ability to adapt to societal expectations. This study explores the perceptions, behaviors, and changing experiences of fatherhood among

fathers with children aged 6 to 12. Specifically, it investigates how fathers interpret their understanding of fatherhood today, the extent to which their behaviors align with these perceptions, and the key factors influencing their paternal roles.

The study also focuses on parenting styles, the influence of fathers' relationships with their own fathers on their current experiences, and how interactions with other fathers shape their approach to fatherhood. In addition, their views on the concept of helicopter parenting, the topics they believe should receive more public attention regarding fatherhood, and the messages they wish to convey to prospective fathers are key components of the research. By examining the experiences of contemporary fathers in depth, the study aims to offer a framework for understanding the changing nature of fatherhood.

Purpose of the Study

This study aims to examine the current perceptions of fatherhood, experiences, and changing paternal roles among fathers who have children in late childhood (ages 6–12).

METHOD

This section includes information regarding the study group, the research design, the data collection tool applied, and the data collection process.

Research Design

This study employed a phenomenological approach, one of the qualitative research designs. Phenomenology focuses on understanding how individuals experience a specific phenomenon (Creswell, 2013). Specifically, this study adopted Van Manen's hermeneutic phenomenology approach. Van Manen (1990) emphasizes interpreting the meaning of experiences through individuals' narratives.

In this context, the experiences and perceptions of fathers regarding their contemporary fatherhood roles were explored through their own expressions, aiming to uncover the subjective meanings of these experiences. Therefore, the phenomenological design aligns with the study's purpose and is considered a methodologically appropriate choice.

Study Group

The study group consisted of eight fathers with children in late childhood. The research was conducted between December 11, 2024, and March 29, 2025. Selecting fathers with children in late childhood enabled the study to examine perceptions of fatherhood across past and present periods in conjunction with existing literature, while also contributing to reflecting the perceptions of fathers in the current period. The participants' ages ranged between 38 and 45 years.

Data Collection and Analysis

To explore fathers' perceptions of fatherhood, contemporary fatherhood approaches, fatherhood behaviors, and experiences, a semi-structured interview tool comprising 21 questions was used. Four of these questions addressed personal information, and one inquired whether participants wished to express additional views. The data collection tool is provided in the appendix. The remaining questions pertained to fatherhood and parenting. Information was gathered on participants' perceptions of fatherhood, fatherhood behaviors, thoughts on past and current approaches to fatherhood, parenting styles, perspectives on the concept of helicopter parenting, and fatherhood experiences.

The data obtained from participants' responses were analyzed, and their approaches were interpreted. Data analysis was conducted based on Braun and Clarke's (2006) thematic analysis approach. The coding process was performed manually, without the use of qualitative data analysis software.

The coding was carried out by the first author, with the second author providing consultancy throughout the analysis process. Interview data were carefully examined, meaningful statements were coded, and these codes were subsequently organized under themes. The second author contributed to ensuring consistency through consultancy and a control mechanism. The validity and richness of the data were supported by including participant quotations within the text, with interpretations presented without losing their contextual integrity. The point at which participants began repeating similar statements was considered an indicator of data saturation. Selecting participants from diverse age groups and socio-cultural backgrounds ensured that the derived codes reflected varied perspectives, enhancing the study's internal validity. Despite the limited number of participants, efforts were made to ensure validity and reliability by preserving the depth and coherence of the data.

FINDINGS

This section presents the findings based on the data collected in the study. It primarily addresses perceptions of fatherhood, fatherhood experiences, and the changes in fatherhood over time. The study seeks answers to the sub-questions identified earlier. Selected statements from the interviews are included as examples. The collected data have been categorized into themes and codes. A total of 11 themes were identified. The participants' statements were grouped under these themes and codes, and presented in tables. Participants were labeled as P1, P2, P3, P4, P5, P6, P7, and P8. The number of participants associated with each code is indicated in the frequency section.

Perceptions and Behaviors of Fathers with Children in Late Childhood, and Their Interpretations of Contemporary Fatherhood

Fathers were asked how they perceive the concept of fatherhood. In this context, six codes were identified: providing support, showing affection, friendship, taking responsibility, allowing independence, and preparing the child for life. The frequency table showing the number of participants under each of these codes is presented below:

Table 1. Perception of Paternity

Theme	Codes	Participants	Frequency
Perception of Paternity	To Support	P1, P2, P3, P6	4
	Showing affection	P2, P3, P4, P6, P8	5
	Friendship	P1, P3, P7, P8	4
	Taking responsibility	P1, P2, P6	3
	Granting Children Autonomy	P1, P2, P3, P4, P5, P7	6
	Preparing them for life	P1, P2, P6, P7, P8	5

When examining Table 1, it is observed that participants' perceptions of fatherhood, either from their own perspective or in the context of contemporary fatherhood, reveal high frequencies in the themes of granting children autonomy ($f=6$), preparing them for life ($f=5$), and expressing affection ($f=5$). Most participants expressed views aligned with supporting their children and showing affection. However, Participant P5 stated that contemporary fathers lack affection to some extent and prioritize their own concerns over spending time with their children. Despite this, considering the general statements, P5 was included in the autonomy-granting code. The perception of expressing affection aligns with the participants' overall statements. Participants generally find fatherhood fulfilling and consider it significant.

The family is a highly important concept, and I believe the father is its cornerstone. The better a father behaves, the more he can be a good friend to his children, and the more he values their emotions and feelings, the more those children will reflect this in their own children in the future. Therefore, I think we should be more mindful of our actions. (P1). This statement not only articulates the participant’s subjective perception of fatherhood but also contributes to deepening the topic.

I strive for their success in life. I think being a father is wonderful. (P2)

Fathers are more about meeting needs, providing affection, and are always the second person sought after.(P3). Although not explicitly stated, P3’s reference to the “second person” suggests that the first is likely the mother, adding a distinct perspective to the theme.

As far as I know, fathers today are more libertarian. As a teacher and due to my own father’s influence, I have a libertarian fatherhood approach (P4).

They lack affection to some extent. They think too much about themselves, so they don’t think enough about their children(P5). Unlike other participants, P5 critiques fathers for lacking affection, offering a different perspective on the theme.

In my opinion, no matter the circumstances, the most important element is affection. I believe children who feel affection grow up healthier (P6).

Fathers’ Approaches and Communication Styles with Their Children

Participants were asked questions to elicit descriptions of their experiences with their children, thereby obtaining information about their approaches toward them. Within this scope, the approaches were categorized into codes including valuing children’s opinions, being able to say no, encouraging responsibility, striving to fulfill children’s wishes, and preferring to communicate by providing explanations when incidents occur with their children. The frequency table of participants included in these codes is provided below:

Table 2. Fathers’ Approaches and Communication Styles with Their Children

Theme	Codes	Participants	Frequency
	Seek their children's opinions	P1, P2, P3, P4, P6, P8	6
	Being able to say no	P2, P3, P7	3
Approaches and Communication Styles with Their Children	Encouraging children to take responsibility	P1, P2, P3, P5, P6	5
	Fulfilling children’s wishes	P1, P2, P3, P7, P8	5
	Giving explanations in different circumstances	P1, P3, P8, P6	4

When Table 2 is examined, it is observed that nearly all participants (f=6) expressed that they give importance to or seek their children's opinions. Encouraging children to express their wishes and take responsibility was also frequently mentioned (f=5). Additionally, some fathers (f=4) stated that they provide explanations and try to inform their children in situations where they disagree, need to say "no," or face similar circumstances. When these behaviors are analyzed, it appears that the fathers' actions are generally consistent with their perceptions of fatherhood. Furthermore, Participant 1 described himself as a permissive father and frequently expressed views aligned with this stance. He also criticized the model of fathers who make plans and decisions on behalf of their children, arguing that such children may struggle to establish a healthy sense of fatherhood in the future and may fail to exercise authority as parents. His comments

suggest an approach not of complete permissiveness, but of 'structured freedom,' where rules still exist.

We must also know when to say no. We need to explain to children that not everything they want can happen immediately, and that sometimes things take time. Instead of simply saying yes or no, we should explain why it's a yes or why it's a no. Every behavior should come with a reason. (P3). Participant 3 emphasizes cause-effect reasoning and the importance of informing children in his communication style. His detailed approach contributes meaningfully to the theme.

From my oldest child to the youngest, if they want or choose something, I try to make an effort to get it for them.(P2)

They need to learn to take responsibility. It is important that they begin preparing now for the responsibilities they will face in life.(P6)

Factors Influencing Fathers in the Adoption of Their Paternal Roles

Fathers participating in the study were asked to identify the factors they believed had the greatest influence on how they enacted their roles as fathers. The data obtained were analyzed under three main categories: their own children, life experiences and observations of other fathers, and their own fathers. The environmental category also includes the behaviors of other fathers and events experienced in their surroundings. The frequency table of participants associated with each category is presented below:

Table 3. Factors Influencing Fathers in the Adoption of Their Paternal Roles

Theme	Codes	Participants	Frequency
Factors Influencing Fathers in the Adoption of Their Paternal Roles	Children	P2, P4, P6,P8	4
	Environment	P1, P3, P4, P7, P8	5
	Own Father	P1, P4, P5, P6, P8	5

When examining Table 3, it is observed that the environment, the behaviors of other fathers, and the behaviors of participants' own fathers (f=5) are influential factors. Additionally, fathers who stated that their own children influence their behavior (f=4) are also represented. Overall, a relatively even distribution is evident. Participants P4 and P8 appear in every code, indicating their openness to multiple influencing factors. As discussed in the theme of experiences with other fathers in Table 6, P1 notes that the behaviors of other fathers influence their fatherhood role.

What matters to me is my own children. Their behavior toward me and my behavior toward them take precedence. I don't take any other father as an example (P2).

Not every child is the same. They say no two of five siblings are alike. A child's temperament inevitably affects your behavior (P8).

For instance, when I see a friend yelling at their child, I observe the child's distress or emotional state in that moment. This teaches me not to yell at or be harsh with my own child, leading me to draw such conclusions (P1).

No matter what, a person is influenced by their own father. Sometimes, I find myself doing things to my child that I criticized in my own father. I believe a person's relationship with their own father greatly shapes their relationship with their child (P6).

Changes in Participant Fathers' Perceptions of Fatherhood Over Time

An attempt was made to determine whether the participant fathers' perceptions of fatherhood have changed over time, and a question was posed to address this. Instances of change were identified, and the obtained data were analyzed under three codes: more experienced, more

permissive, and more authoritative. The frequency table of participants included in these codes is provided below:

Table 4: Changes in father's perceptions of fatherhood over time

Theme	Codes	Participants	Frequency
	More experienced	P1, P2, P4, P6, P7	5
Changes in father's perceptions of fatherhood over time.	More permissive	P5, P6, P8	3
	More authoritarian	P3, P7	2

When examining Table 4, it is observed that each participant perceives changes in their fatherhood over time. Many fathers emphasize becoming more experienced or mature ($f=5$). There are also fathers who describe themselves as more permissive ($f=3$) or more authoritarian ($f=2$). Over time, participants have gained experience through spending time with their children and sharing common experiences with them. Some participants have also engaged in self-reflection or learned lessons during this process. The presence of contrasting changes may be related to experiencing different life situations or the varied interpretations of those experiences.

As in any other field, individuals can improve themselves in fatherhood over time. They recognize their shortcomings, engage in self-criticism, and work to improve them. I see myself as a somewhat more mature father now compared to the early stages of my fatherhood (P1).

With my first child, I was a more permissive father, allowing almost everything. With the second, I learned to say no more often (P3).

I used to be stricter; now, I am softer compared to before (P5).

At first, I had a more idealistic approach. Over time, as I realized I expected too much from my child, I began to adopt a more flexible attitude (P6).

These statements contribute to the theme by expressing participants' reflections on their changes, distinguishing between their earlier and current selves.

Changes in Fatherhood within Society

Participants were asked questions regarding fathers in society to explore their views on other fathers and the general trends within the community. Fathers' statements were analyzed under five codes: more attentive fatherhood, more permissive fatherhood, affectionate fatherhood, devalued fatherhood, and more understanding fatherhood. The frequency table of participants included in these categories is presented below:

Table 5: The Changing Role of Fatherhood in Society

Theme	Codes	Participants	Frequency
	More attentive	P2, P6, P8	3
	More permissive	P3, P4, P6, P7	4
The Changing Role of Fatherhood in Society	More affectionate	P2, P6, P7	3
	Devalued	P3, P5, P6, P8	4
	More understanding	P1, P6, P8	3

When examining Table 5, it becomes clear that there is no complete consensus on a single point. Fathers have also expressed various changes in their statements. For example, participant P6 is included in every code, while P8 has expressed three different changes. Therefore, it is understood that changes are not viewed from a single perspective. Upon analyzing the codes, they are categorized as more attentive (f=3), more permissive (f=4), more affectionate (f=3), devalued (f=4), and more understanding (f=3).

I am currently a father who allows more freedom and whose children are somewhat more independent. In the past, for example, we used to be afraid of our fathers, but in this period, children are not afraid (P4).

It seems that fathers in the past were more valued (P3).

Nowadays, fathers treat their children with more care and respect. Fathers in the past never clearly showed their affection to their children. Therefore, the fathers of that generation, who were once prospective fathers themselves, also grew up with certain deficiencies. They started life somewhat behind, without experiencing paternal affection (P2).

These statements contribute to the theme by addressing the changes in fatherhood between past experiences and the present from different perspectives.

Participants' Experiences with Other Fathers

The interactions and experiences of participant fathers with other fathers in their environment were examined. In this context, the focus was not solely on direct communication but also on the observation of other fathers' behaviors. The fathers' statements were analyzed and categorized into five codes. The frequency table of participants included in these codes is provided below:

Table 6: Communication with other Fathers

Theme	Codes	Participants	Frequency
	Modeling	P1, P4, P3, P7	4
Participants' Experiences with Other Fathers	Drawing a Lesson and Seeing Them as Wrong	P1, P3, P5, P6	4
	Disregarding	P2, P8	2

When examining Table 6, participants stated that they modeled their behavior after other fathers (f=4), or that observing other fathers led them to draw conclusions or think differently from those who displayed certain behaviors (f=4). Two participants expressed that they did not consider their relationships with other fathers important. Generally, it appears that participants observe other fathers, adopting behaviors they find positive, while learning lessons from behaviors they perceive as negative or approach critically.

"I do not care much about my relationships with other fathers" (P2). This statement stands out from the others and introduces a new dimension to the theme.

"I do make comparisons, of course, but when I observe, it makes me think, 'Oh, I do it this way too,' or 'Should I be this strict?' However, I generally try to adopt the appropriate aspects of others' behavior" (P3).

"Observing behaviors, whether positive or negative, is definitely important" (P1).

Fathers' Experiences of Fatherhood

Participants were asked questions regarding the time they spend with their children to understand their experiences and perspectives on this matter. Fathers' statements were analyzed under three codes: engaging with their children in a friendly manner, limited interaction with

children, and spending time outdoors with children. The frequency table of participants included in these categories is presented below:

Table 7: Fathers' Experiences of Fatherhood

Theme	Codes	Participants	Frequency
	Engage with their children in a friendly manner	P1, P3, P6	3
Experiences of Fatherhood	Spend limited time with their children	P1, P2, P4, P7	4
	Spending time with their children outdoors	P3, P4, P6, P8	4

When examining the codes in Table 7, it is observed that fathers engage with their children in a friendly manner ($f=3$), spend limited time with their children or are spatially distant ($f=4$), and prefer spending time with their children outdoors ($f=4$). These data indicate that half of the participants interact with their children for a limited amount of time due to various reasons. The primary reasons cited by participants for not spending sufficient time with their children are work commitments and spatial distance.

Due to our work, we cannot spend much time with our children, but I try to maintain strong communication by constantly talking, joking, and engaging in conversations, attempting to enter their world to sustain our interaction (P1).

If I were to rate the time I spend with my children, even 100 out of 100 wouldn't suffice (P2). By associating the fatherhood experience with a rating system and deeming it insufficient, this participant reflects intense emotional sentiment within the theme of fatherhood experience.

Fathers' Parenting Styles

Participants were asked about the parenting styles they adopt and apply, aiming to understand their approaches. The fathers' statements were analyzed and categorized into three codes: permissive fatherhood, a mix of authoritative and permissive fatherhood, and friendly fatherhood. The frequency table of participants included in these codes is provided below:

Table 8: Parenting Styles

Theme	Codes	Participants	Frequency
	Permissive	P1, P3, P4, P5, P8	5
Parenting Styles	Mixed authoritarian-permissive	P2, P6, P7	3
	Friendly	P1, P3, P6	3

When examining Table 8, it is observed that within the parenting style theme, the permissive parenting category shows a higher frequency ($f=5$) compared to other categories. The number of fathers with mixed authoritarian-permissive or friendly approaches ($f=3$) is less than half of the participants. It appears that, based on their own experiences, participant fathers tend to allow their children more freedom, although for some participants, this freedom is subject to certain limitations. The permissive code found in Table 1 aligns with the permissive parenting code within the parenting style theme in Table 8.

My parenting style is actually both authoritarian and permissive because, in terms of humanity and honesty, I am authoritarian. That is, when I disapprove of most behaviors, I take a firm stance against them, but in terms of freedom, I do not restrict them. I have never restricted them (P2).

In our childhood, we did not get everything we wanted. I try to make them understand the reasons behind 'no' responses. So, we can say it is permissive (P3).

Fathers' Perspectives on Helicopter Parenting

Participants were asked questions about helicopter parenting to learn their views on the topic. Fathers' statements were analyzed under three codes: supporters of helicopter parenting, critics, and conditional supporters. The frequency table of participants included in these categories is presented below:

Table 9: Fathers' Perspectives on Helicopter Parenting

Theme	Codes	Participants	Frequency
	Supporting	P4, P8	2
Fathers' Perspectives on Helicopter Parenting	Criticizing	P1, P2, P5, P7	4
	Conditional Support	P3, P6	2

Upon examining Table 9, it is observed that fathers do not fully agree on their approach to helicopter parenting, with a negative perspective being more prevalent ($f=4$). The rate of conflicting opinions among participants is higher compared to other themes. This is clearly evident in the statements of Participants P1 and P4. Some participants indicated that helicopter parenting may hinder children's development of responsibility and independent decision-making skills, criticizing it on these grounds. However, some participants supported it for prioritizing the child, demonstrating that the issue is viewed from different perspectives. Statements reflecting these diverse perspectives are included below.

I absolutely do not support this style. I believe it does more harm to them. When a child starts their own family, they will lack the ability to enforce any boundaries with their children, and their fatherhood role will remain underdeveloped (P1).

It's a good method that prioritizes the child (P4).

Topics Participant Fathers Wish to See Discussed in Society Regarding Fatherhood

Participants were asked about the topics they expect or desire to be discussed in society concerning fatherhood. The responses were analyzed and categorized into three codes. The frequency table of participants included in these codes is provided below:

Table 10: Topics Participant Fathers Wish to See Discussed in Society Regarding Fatherhood

Theme	Codes	Participants	Frequency
	The Father's Role in Society and in the Child's Life	P1, P3, P7	3
Fathers Wish to See Discussed in Society Regarding Fatherhood	Appropriate fatherhood	P2, P6, P8	3
	Lack of demand	P4, P5	2

When examining Table 10, it is observed that participants expressed a desire for fatherhood to be discussed more openly in society, for fathers to be recognized differently than they currently are,

and for the benefits of appropriate fatherhood to be acknowledged (f=3). However, participant 4 indicated having little expectation regarding discussions about fatherhood, and participant 5 stated that they had not previously considered this topic. Therefore, the statements of these two participants were coded under "lack of demand." While there are some commonalities among participants, it can be said that they view the issue from somewhat different perspectives.

Fathers should be shown a bit more understanding, in my opinion (P1).

I believe that fatherhood should be discussed in society more appropriately for children. There is one image of a father in society, but the father as seen through the eyes of the child should be addressed (P3).

We do not have high expectations (P4).

Message to Prospective Fathers

The messages that participant fathers wished to convey to prospective fathers were examined. This section is considered important as it may include additional thoughts participants wanted to share during the interview process and provide clearer insight into how they perceive fatherhood. The responses were analyzed under three codes. The frequency table of participants included in these codes is presented below:

Table 11: Message to Prospective Fathers

Theme	Codes	Participants	Frequency
	Love their children	P1, P2, P3, P4, P6	5
Message to Prospective Fathers	Establishing communication with children	P1, P7, P8	3
	Behaving appropriately and timely with their children	P5, P6	2

Upon examining Table 11, it is observed that the majority of participants advise prospective fathers to love their children (f=5). This is followed by an emphasis on establishing communication with children (f=3). Another message pertains to fathers behaving appropriately and timely with their children (f=2). Although Participants P7 and P8 are not included in the code for loving children, their statements about good communication can be associated with affection.

Future generations should know that our children do not grow up or develop as we wish simply through words. A child is a reflection of what they observe in their family. Fatherhood is a highly significant concept, so maintain good communication with your child (P1). By emphasizing the importance of behavior and role-modeling over mere words, as well as addressing communication, this statement contributes a multifaceted perspective to the theme.

Sometimes we get angry, sometimes we act wrongly, but I believe the remedy for everything is affection. If fathers genuinely care for their children, I think they can win them over. Therefore, my advice to fathers is to cherish their children (P6). This participant provides a clear message to prospective fathers, highlighting that affection can unlock barriers and pave the way for connecting with children, thereby contributing to the context.

RESULTS AND DISCUSSION

It is noted that the perceptions of contemporary fathers regarding fatherhood differ in various aspects compared to previous generations (Topal, 2019). Upon examining the participants' statements, it is evident that some strive to behave differently from their own fathers, while others aim to emulate them. In terms of controlling children and establishing authority, a preference for

a more permissive approach compared to previous generations is observed. This tendency may stem from participants' past experiences with their own fathers and examples observed from other fathers. Those who grew up expecting a permissive approach from their fathers may, in turn, adopt a permissive and lenient stance toward their own children. Conversely, some participants who grew up with an authoritative father, embraced this approach, and were satisfied with it, may choose to apply the same method to their children.

The increase in working hours and intense work schedules can negatively impact parenting relationships and coordination (Ulucan, 2024). Participants' statements reveal that they experience demanding work schedules or work spatially distant from their families. Considering that fathers rarely mention significant coordination with their children's mothers in parenting, it is plausible that intense work schedules contribute to reduced coordination and disruptions in communication with their children. Indeed, it is noted that a reduction in men's working hours alleviates time pressure, facilitating a balance between work and family life, whereas increased working hours lead to time pressure and work-family conflict (Baykal, 2014). However, contrary to these findings, a study involving 250 fathers with children attending preschool institutions concluded that the amount of time fathers spend with their children does not affect the father-child relationship (Karasu, 2022).

It is stated that helicopter parenting exerts a continuous influence on family members throughout a child's life and is reported to have negative effects on children (Çetin & Güleç, 2020). Analysis of participants' statements reveals a lack of consensus regarding helicopter parenting. Nevertheless, some participants' views align with the findings of Çetin and Güleç's study, with a predominant negative perception of helicopter parenting. Helicopter parenting may hinder children's ability to take on responsibilities, foster expectations that others should cater to their needs, and lead to conflicts when confronted with authority. Decision procrastination can be included among the difficulties in taking responsibility, and a study in the Chinese context suggests that helicopter parenting may lead to decision procrastination in adolescents (Wu et al., 2023).

Fathers are recognized as playing a significant role in their children's development, fostering healthy family relationships, and contributing to a healthy society (Merçan & Tezel, 2017). Participants also perceive fathers in a similar light. Considering that society is composed of families and that children reflect their family experiences both during childhood and later in life, the quality of family relationships is of paramount importance. Fathers are a critical component in ensuring this quality. Consequently, fathers hold significant importance for both family and society.

Participants generally perceive fatherhood as taking responsibility, meeting children's needs, loving them, and showing affection. Considering the overall responses, it can be stated that the participants demonstrate an active involvement approach, trying to spend time with their children and considering their physical and emotional expectations. Thus, it resembles findings from previous studies (Pekel, 2017), which indicate that fatherhood has transformed in terms of involvement, co-parenting, and caregiving compared to earlier periods. However, since participants did not sufficiently comment on co-parenting, their collaboration with the children's mothers, or their shared experiences, interpretations in this regard are limited. Consequently, it is difficult to confirm whether these findings align with those in the referenced studies.

Participants perceive modern fatherhood as one where fathers openly show their affection rather than hiding it, consider their children's opinions, attempt to spend time together, and try to be understanding and gentle. A study examining mothers' perspectives notes that fathers' time spent with children varies according to the child's age and that this may stem from a lack of knowledge about fatherhood roles (Özyürek et al., 2020). It is also highlighted that fathers' work commitments can hinder time spent with their children, while quality time positively contributes to children's social-emotional development and fathers' happiness (Türkoğlu et al., 2013).

Factors influencing fathers' perceptions of their paternal role in the literature include age at first fatherhood, profession, number of children, employment status, and experiences of acquiring

knowledge about fatherhood (Telli & Özkan, 2016). In this study, participants identified the most influential factors on their fatherhood role as the behaviors of other fathers in their environment, their own fathers' behaviors, and their children. According to their statements, fathers tend to model positive behaviors observed in others and learn lessons from behaviors they view negatively. A study focusing on fathers with children aged 0–8 indicates that the nature of their relationship with their own fathers affects their involvement in caregiving, and that fatherhood age, current age, and spousal support also play roles in participation levels (Ünlü, 2010). While the relationship with their own fathers is a common finding, factors like spousal support and fatherhood age differ from those of participants in this study.

Based on participants' statements, fathers generally view fatherhood as responsibility-taking, meeting children's needs, loving them, and showing care. It can be suggested that participants perceive fatherhood as an approach that prioritizes children's needs, seeks to relate as a friend rather than an authority figure, and makes efforts toward the child's development while considering their decisions and planning together. A study involving academic fathers also found that fathers embrace responsibility for their children's life experiences, and that culture significantly influences fatherhood, even determining what kind of father one becomes (Erol et al., 2023). The cultural factor highlighted in Erol et al.'s study may be considered a distinct factor compared to those expressed by fathers in this study. Moreover, it has been noted that the perception of fathers as limited emotional participants has changed recently, with the rise of the internet and social media playing a role in this shift (Wiradisuria et al., 2025).

Most participants prefer a permissive fathering style. Their responses indicate that fathers enjoy fatherhood. However, some express a desire to spend time with their children but are unable to do so adequately due to work commitments. A related study highlights expectations for fathers to be role models, teachers, and friends who share childcare responsibilities, while also bearing spousal responsibilities. These multiple demands can lead to identity conflicts and estrangement from themselves (Şenol & Erdem, 2018). Taken together, these findings suggest that the intensity of today's work life may limit fathers' ability to allocate sufficient time to these roles. Nevertheless, fathers value the time they spend with their children and report feeling happy during these moments.

The data also show that participants express opinions supporting more open discussions about fatherhood in society, raising awareness about children's perceptions of their fathers, and advocating for greater understanding toward fathers. When examining their statements, the messages they want to convey can be interpreted as emphasizing that children are valuable to society and that a child's condition reflects the family environment. It is important to love children and ensure they are not deprived of paternal affection. A good society is possible through raising good children. Children should be treated appropriately according to time and place. Related studies note that childhood has transformed due to local and global changes, that the institution of family has undergone rapid change following industrialization, and that society's perspective and perception of children have shifted (Atila, 2022). In an analysis of 100 advertisements, paternal love was the least represented value (Sezgin & Çifci, 2017). Teaching children positive role behaviors is important (Çiftçi, 1991), and there is a positive correlation between fathers' levels of affection and their involvement with their children (Ekici & Çalışandemir, 2021).

Özdeniz (2020) identified "showing attention and love" as a code representing the highest expectations from fathers. In this study, which includes the statements of eight participants, most emphasized the importance of expressing love toward children.

Conclusion

In conclusion, based on the participants' statements, it can be inferred that fathers perceive fatherhood as fulfilling their children's needs, showing affection and care, and valuing their children's opinions rather than making plans on their behalf. Their approaches to fatherhood have changed over time, and there is no complete consensus regarding helicopter parenting. Participants appear satisfied with their fatherhood experiences and view their children as an

essential part of society, believing that fathers play a significant and responsible role in raising this important societal component. The behaviors they express align with their perceptions of fatherhood. Some participants perceive contemporary fathers as more permissive, others as more attentive, while some believe the value of fatherhood has diminished due to the influence of social media. Participants express a desire for fatherhood to be better understood and discussed in society, emphasize the importance of fathers showing affection to their children, and advise prospective fathers to demonstrate care and affection toward their children.

Limitations of the Study

The data collected within the scope of this study are limited to eight fathers. The participants were restricted to fathers who have at least one child in late childhood. Another limitation is that some participants did not provide sufficiently detailed responses to certain questions, which could have deepened the qualitative analysis. While the limited number of participants (n=8) aligns with the nature of qualitative research, it also introduces certain constraints. The aim of qualitative research is not to generalize but to gain an in-depth understanding of individual experiences (Creswell, 2013). In this context, although the small sample size limits statistical representativeness, it is considered adequate for semantic representation and the generation of rich, detailed data (Patton, 2002). Additionally, data saturation was reached, as no new codes emerged. The selection of participants from various age groups and diverse socio-cultural backgrounds ensured that the codes reflected different perspectives, thereby enhancing the study's internal validity. Nevertheless, similar studies with larger participant groups from different regions could be conducted to compare themes.

REFERENCES

- Alaylı, P. (2023). *4-10 yaş aralığında çocuğu olan babaların baba katılım düzeylerini açıklamada babalık rolü algısı, ebeveynlik stresi ve psikolojik iyi oluşun rolü*. Yüksek Lisans Tezi. Başkent Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Arlı, Y. (2022). *Anne baba tutumları ile çocukların problemleri medya kullanımları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Samsun.
- Atila, S. (2022). Çocukluğun sosyolojik serüveni ve toplumsal kabülü. *Akdeniz Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*(11), 53-72.
- Baykal, B. (2014). Çalışma saatleri iş-aile çatışması açısından belirleyici midir? Erkek çalışanlar açısından bir inceleme. *Çalışma İlişkileri Dergisi*, 5(2), 10-23.
- Braun, V. & Clarke, V. (2006) Using thematic analysis in psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3 (2). pp.77-101. ISSN 1478-0887
- Budak, B. (2023). *Lise öğrencilerinde algılanan aile aidiyet duygusu ile riskli davranışlara yönelim arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sivas.
- Cingöz, G. (2024). *5-6 yaş çocuklarının öz düzenleme becerilerinin yordayıcısı olarak anne bekliliği ve baba katılımının incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.
- Creswell, J.W. (2013). *Qualitative inquiry and research design: Choosing among five approaches (3rd ed.)*. SAGE Publications.
- Çetin, S. & Güleç, D. (2020). Yeni bir kavram: helikopter ebeveynlik. *Ordu Üniversitesi Hemşirelik Çalışmaları Dergisi*, 3(2), 163-168. <https://doi.org/10.38108/ouhcd.738884>
- Çiftçi, O. (1991). *Çocuğun sosyalleşmesinde ailenin rolü*. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 2(2). <https://doi.org/10.21560/spcd.51675>
- Delibalta, A. (2020). *Yetişkin erkeklerin babalık rolü algıları*. Yüksek lisans tezi. Mersin Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Mersin.
- Doğan, E. (2024). *3-6 yaşında çocuğu olan babaların babalık rolü algısı ile baba katılım düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi*. Yüksek lisans tezi. İstanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Durak, N. (2006). *Son çocukluk dönemi öğrencilerinin saldırganlıklarını belirlemeye yönelik sosyal uyum düzeylerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi Niğde ili örneği*. Yüksek lisans tezi. Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde.
- Ekici, M. , & Çalışandemir, F. (2021). Babaların çocuk sevme düzeyleri ile çocuklarıyla ilgilenme düzeyleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*(58), 711-732.
- Erol, A., Canbeldek, M ve Işıkoğlu, N. (2023). Babaların çocuklarına yönelik algısı:ilk babalık deneyimleri. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 23(59), 357- 387. <https://doi.org/10.21560/spcd.vi.1218406>
- Işık, E. & İşlek S. (2017). A family education program in preadolescence (0-12 years) “triple p-positive parenting program “. *Hacettepe University Faculty of Health Sciences Journal* 24-29.
- Gürsoy, F. & Coşkun T. (2006). Büyük ebeveynleriyle yaşayan çocukların aile ortamlarını değerlendirmeleri. *Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 15(1), 151-164.
- Kafalı, M. (2021). *Akran zorbalık durumlarına göre ergenlerin algıladıkları babalık rollerinin karşılaştırılması*. Yüksek Lisans Tezi. Biruni Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, İstanbul.
- Kakaliçoğlu, C. (2019). *Modern toplumda değişen toplumsal roller bağlamında babalık ve babalık deneyimleri: İstanbul örneği*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Karasu, S. (2022). *Okul öncesi dönem çocuğuna sahip babaların çocuklarıyla ilişki düzeylerini ve aile katılım çalışmalarının incelenmesi*. Tezsiz Yüksek Lisans Projesi. Pamukkale Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Denizli.
- Karataş, K. (2001). Toplum ve Sosyal Hizmet, 12(2), 89-98.

- Karayılmaz, S. (2020). *Kırsal kesimden babaların babalık rolü algısı ile çocuk bakım uygulamalarına katılımları arasındaki ilişki*. Yüksek lisans tezi. Çığ Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.
- Kuruçırak, Ş. (2010). *4-12 aylık bebeği olan babaların babalık rolü algısı ile bebek bakımına katılımı arasındaki ilişki*. Yüksek Lisans Tezi. Akdeniz Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Antalya.
- Kutluana, Ö. (2022). *4-6 yaş okulöncesi dönemde çocuğu bulunan babaların yaşam boyu öğrenme motivasyonunun babalık rolü algısına etkisi ve babaların eğitime katılma durumlarının değerlendirilmesi*. Yüksek lisans tezi. Bartın Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Bartın.
- Mercan, Z.& Tezel, F. (2017). Babalık rolü ve babalık rolü algısı. *Uluslararası Erken Çocukluk Eğitimi Çalışmaları Dergisi*, 2(2), 1-10.
- Moluz, E. (2022). *Okul öncesi eğitimde baba katılımı: baba-çocuk ortaklığına yönelik deneyimlerin durum çalışması ile betimlenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Özdeniz, Ö. (2020). *7-12 yaş grubu çocuğu olan ebeveynlerde annelerin babalık rolüne ilişkin algıları: nitel bir çalışma*. Yüksek lisans tezi. Üsküdar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Özdil, E. (2019). *Child participation in the family: a phenomenological study of fifth-grade girls' awareness and experiences*. Yüksek lisans tezi. Boğaziçi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Özyürek, A., Teke, Y. T., & Kışlı, Z. (2020). Çocuklarının Gereksinimlerini Karşılama Babaların Rollerini. *Uluslararası Erken Çocukluk Eğitimi Çalışmaları Dergisi*, 5(2), 21-30.
- Patton, M.Q. (2002). *Qualitative research and evaluation methods (3rd ed.)*. SAGE Publications.
- Pekel, N. (2017). Baba katılımında etkili faktörler ve baba katılımının baba, anne ve çocuk açısından yararları. *Türk Psikoloji Yazıları*, 20(39), 70-88.
- Saçan, E. (2023). Ergenlik döneminde bağlanmanın anne-baba tutumu ve beslenme özellikleri ile liderlik becerileri arasındaki ilişkinin incelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Konya Ticaret Odası Karatay Üniversitesi / Lisansüstü Eğitim Enstitüsü / Çocuk Gelişimi Ana Bilim Dalı.
- Semiz, S. (2022). *Okul öncesi dönem çocuklarının sosyal davranışlarının baba katılımı ve baba ile ilgili değişkenler temelinde incelenmesi*. Doktora Tezi. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Sezgin, B., & Çifci, M. (2017). Televizyon Reklamlarında İşlenen Toplumsal Değerler. *Avrasya Dil Eğitimi ve Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 21-41.
- Sümer, F. (2017). *Perception on fatherhood and paternal leave in Turkey*. Yüksek Lisans Tezi. Middle East Technical University, Ankara.
- Şahin, Ö. (2023). *Babaların kendi ebeveynlerine bağlanma stilleri ile babalık rolü algılarının incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi. Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Şenol, D. & Erdem, S. (2018). Babalık kültürü ve kimliği. *Toplum ve Kültür Araştırmaları Dergisi*, (2), 1-16.
- Tarım, E. (2024). *Dijital bağımlılık ve aile ilişkileri: etkileşimler ve sonuçlar*. Yüksek Lisans Tezi. Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Telli, A. ve Özkan, H. (2016). 3-6 yaş grubu çocuğu olan babaların babalık rolü algısı ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi. *İzmir Dr. Behçet Uz Çocuk Hastanesi Dergisi*, 6(2), 127-134. 10.5222/buchd.2016.127
- Topal, M. (2019). *Günümüzde babalık algısının dönüşümü: kentli, orta sınıf, dindar baba örneği*. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Türk Dil Kurumu.(2024). *Güncel Türkçe Sözlük*. <https://sozluk.gov.tr>
- Türkoğlu, B., Çeliköz, N. ve Uslu, M. (2013). 3-6 yaş aralığında çocuğu olan babaların nitelikli zaman algılarına dair görüşleri. *Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi*, 2(2).
- Türk, K. (2022). *Reklamlarda babalık temsili: Arçelik örneği*. Yüksek Lisans Tezi. Trabzon Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Trabzon.
- Uğur, Ş. (2020). *0-8 yaş çocuğu olan babaların, babalık rolünün incelenmesi: Siirt örneği*. Yüksek lisans tezi. Üsküdar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Ulucan, E. (2024). *Aile yapıları arasında birlikte ebeveynlik, aile aidiyeti ve empati arasındaki ilişki*. Doktora Tezi. Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya.
- Ünlü, H. (2018). *Okul öncesi dönemde çocuğu olan anne ve babaların ana-babalık algısı*. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

- Ünlü, Ş. (2010). *Being fathered and being a father: examination of the general pattern of turkish fathers' and their own fathers' involvement level for children between the ages of 0-8*. Yüksek lisans tezi. Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara.
- Van Manen, M. (1990). *Researching lived experience: Human science for an action sensitive pedagogy*. State University of New York Press.
- Yıldız, Ö. (2019). *Okul öncesi eğitim kurumuna devam eden 5-6 yaşında çocuğu olan babaların babalık rolü algıları ile empatik eğilimlerinin farklı değişkenler açısından incelenmesi*. Yüksek lisans tezi. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Yılmaz, H. & Büyükcebeci, A. (2019). Bazı pozitif psikoloji kavramları açısından helikopter ebeveyn tutumlarının sonuçları. *Turkish Psychological Counseling and Guidance Journal*, 9(54), 707-744.
- Wiradisuria, S., Triyadi, R. ve Larasaty, P. (2025). Millennial fathers' perceptions of fatherhood: insights from BapaP21d on Instagram as reference group. *International Journal Of Social Science Humanity & Management Research*, 04(01). 10.58806/ijsshmr.2025.v4i1n15
- Wu, W., Zhang, Y. ve Wang, Y. (2023). Associations between profiles of helicopter parenting and decisional procrastination among chinese adolescents. *Journal Of Youth And Adolescence*, 52, 1219-1234

Appendix

Interview Questions
1. How old are you?
2. How many children do you have?
3. At what age did you become a father?
4. How old are your children currently?
5. How would you briefly describe your communication with your own father?
6. How would you describe yourself as a father?
7. What factors have most influenced your role as a father?
8. Has your perception of fatherhood changed over time? If so, how would you describe these changes?
9. How do you evaluate the current perception of fatherhood in society? What differences do you observe when compared to the past?
10. In your opinion, how do fathers today perceive the concept of fatherhood?
11. To what extent do you think fathers act in accordance with their perception of fatherhood?
12. Are there times when you experience thoughts or feelings that do not align with your adopted concept of fatherhood? If so, which do you tend to act in accordance with, and why?
13. How do you evaluate the quality of the time you spend with your children?
14. How would you define your parenting style (e.g., authoritarian, permissive)? What are the reasons behind choosing this particular style?
15. Helicopter parenting is defined as a style in which parents are overly involved with their children, live child-centered lives, organize and manage their children's schedules, and demonstrate perfectionistic tendencies. Considering this definition, what are your thoughts on helicopter parenting?
16. As a father who either adopts or does not adopt this style, could you share your personal experiences regarding helicopter parenting?
17. In your opinion, what could be the short- and long-term effects of helicopter parenting on children?
18. How do your relationships with other fathers (e.g., friends, family members) influence your own experience of fatherhood?
19. Are there any topics related to fatherhood that you believe should be discussed more in society? If so, what are they?
20. If you had the opportunity to send a message about fatherhood to future generations, what would it be?
21. Do you have any additional thoughts you would like to express? If so, what are they??